

NARODNI LIST

Objava vsak četrtek; ako je ta dan praznik, pa dan poprej. — Vse pošiljave (dopisi, reklamacije, vprašanja itd.) je pošiljati na naslov: „Narodni List“ v Celju. — Reklamacije so poštarne proste. — Uredništvo: Schillerjeva cesta šte. 8.

„Narodni List“ stane za celo leto 4 K, za pol leta 2 K, za četrt leta 1 K. Za Ameriko in druge dežele na leto 6 K 80 vin. Naročnina se plačuje vnaprej. — Posamezna številka stane 10 vin.

Oglasi se računajo po 12 vinarjev ena peti vrsta. — Pri večkratnih objavah snaten popust po dogovoru. Pristojbina za oglašje je plačevati po pošti na naslov: „Narodni List“ v Celju.

Klerikalni lev — na verigi.

Pojdimo v mislih za dva, tri mesce nazaj! Močno je oznanjalo takrat slovensko klerikalno časopisje, da se je začela na Štajerskem nova doba, da bodo klerikalni poslanci v štajerskem deželnem zboru zdrobili nemško krivičnost in ne bodo odnehali s svojim bojem proti nemški večini, predno se ta večina ne ukloni in privoli vsaj v nekatere naše narodne in narodnogospodarske zahteve. In v duhu smo gledali klerikalne poslance-junake, kako vihtijo »bridke meče«, kako streljajo iz topov in strojnih pušk — in že smo gledali v duhu tudi, kako obračajo nemški nacionalsci pete in beže — pred slovenskimi klerikalnimi Levi. Take občutke je v nas vzbujal mogočni glas klerikalnih bojnih trobent... Ko smo s svojimi mislimi zopet stopili v resnično življenje, so bili naši občutki namah kajpada čisto drugačni: videli smo, da je vse skupaj preračunano na varanje volilcev, slišali smo samo lepe besede, iz katerih je zvenela neodkritosrčnost, laž. Videli smo takoj, da klerikalni poslanci boja ne vzdržijo, ker imajo v to premalo duševnih sil, premalo ljudi, katerih duševno obzorje bi le malo segalo čez krov domače vasi.

Mi, to je naše napredno časopisje in naša narodna javnost, smo bili, ki smo zahtevali od naših poslancev najodločnejšega odpora proti nemškemu nasilju, ki je prekorajilo že vse meje. In Nemci bi bili ta odpor, ki so si ga klerikalci prelahko predstavljali in lahkomišlečno, brez vsega prevdarka zaprili, smatrali za rešen in nezlomljiv, ako bi sedeli kot slovenski zastopniki v Gradcu ljudje drugega kova in ne Roškarji, Vrečki ter Pišeki s svojo uborno mero znanja. Tako so pa Nemci vnaprej vedeli, da bodo naši klerikalni Levi kmalu, kmalu zlezli pod mizo, in so zato takoj odločno izjavili, da ne popuste niti za plico in ne odkupijo slovenske obstrukcije niti za vinarjem.

Naša narodna čast je v tem hipu zahtevala, da se pokaže Nemcem odločno in neupogljivo voljo člega naroda, vztrajati v boju do skrajnosti, ker hujše kakor se nam je godilo doslej, se nam tudi v bodoče goditi ne more. Ako bi bili klerikalni poslanci imeli resno voljo vztrajati v tem boju, je bila njihova dolžnost, iti od kraja do kraja, od vasi do vasi — poučiti ljudstvo in ga utrjevati v neupogljivosti ter izzvati med narodom burjo nevolje zoper nemško krivičnost. Stofili niso ničesar. Eno nedeljo so bili zunaj na par shodih — potem so pa umolknil v javnosti in časopisju. Smatrali so nekateri to za tišino pred novim vilarjem, nihče pa sploh ni slutil, da je bil to začetek pogajanj slovenskih klerikalcev z Nemci.

Pred par tedni pa je naša javnost izvedela naravnost senzacionalno vest, da so pogajanja že gotova in da bo deželni zbor meseca junija mirno, brez slovenske obstrukcije zboroval, ter da bo dovolil obenem vse nove davke. Slovenski klerikalni poslanci so se zavezali opustiti obstrukcijo brez vsake najmanjše koncesije od strani Nemcev glede naših narodnih zahtev, prodali so slovenski narod zopet na milost in nemilost nemškemu nasilju.

Klerikalno časopisje molči, dokaz, da je to resnica; klerikalni Levi so zlezli pod mizo in nemška večina jih ima na verigi.

Nastane samo dvojno vprašanje: kdo jih je pooblastil, da so se šli pogajati? Ali so kot takozvana demokratična ali ljudska stranka vprašali ljudstvo, če to smejo storiti? Dalje pa, in to je najvažnejše: Kdo jih je pooblastil, da so smeli privoliti v nove davke?

Zalostno poglavje naše zgodovine se pričinja: mladi kaplan je vzel vodstvo našega naroda v roke, in tira ga od poraza do poraza, od prepada v prepad. In če se ljudstvo samo ne upre samovolji dr. Korošca in njegovih hlapcev, bo šlo vedno bolj navzdol. Pod temi razmerami bi bil naš narodni in gospodarski pogin neizogiben. Narodna kot v resnici ljudska stranka bo svojo dolžnost do zadnjega hipa vršila brez ozira na zgoraj, samo z ozir na spodaj, na ljudstvo, bojevala se bo vztrajno in dosledno za njegove koristi in njegove potrebe.

† Drž. poslanec Vinko Ježovnik.

Tiho in mirno je bilo pred tednom v Velenju, Črne zastave s hiš so naznanjale, da je umrl odlični tržan, splošno priljubljen soobčan... Veličastvo smrti je celo zbrisalo razlike jezika in političnega mišljenja — marsikomu je zdrnila solza z očesa in zginilo veselje z obraza, ko je zvedel, da je preminil dne 20. aprila proti 3. uri pop. slovenski državni poslanec, veleposestnik in obrtnik, gospod Vinko Ježovnik po dolgi, skoraj pol leta trajajoči muki na bolniški postelji.

Vinko Ježovnik je bil rojen dne 11. okt. 1856 v Velenju, kjer je tudi obiskoval ljudsko šolo. Ko jo je dovršil, se je šel učiti na Vrnsko mesarske obrti; potem se je pa vrnil domu in se je z veliko vneto pomiril domačih poslov. Pokojnik je trpel že od rane mladosti na srčni hibi, vsled česar tudi ni bil potrjen k vojakom. L. 1883 je prevzel domačijo, pri

čemer mu niso ravno rožice cvetele. Dobil je pa blago in skrbno ženo — in sadovi skupnega, neumornega dela so se začeli kmalu kazati. Gmotne razmere so se mu začele obračati na bolje in danes je Ježovnikov dom po petindvajsetletnem trudu umrlega svojega gospodarja med prvimi v Velenju. V rodbin-skem življenju je rankega Vinka zadela velika žalost. Umrl mu je v najlepših letih sin Edvard kot vojak v Puli. Kateri oče bi ne bil potrjen, ako gre njegov up in ponos, edini sin v prezgodnji grob? Ostali pa ste mu še v veselje in tolažbo dve pridni hčerki, Cirila in Slavica.

Javno delovanje pokojnega Ježovnika se je pričelo takoj, ko je prevzel za očetom domačijo. Bil je izvoljen v občinski odbor, v katerem je deloval ves čas do smrti. Za g. Skubicem je bil izvoljen tudi za župana, katero častno službo je opravljal na zadovoljnost občanov 6 let. Pokojnik je bil nadalje član okrajnega zastopa in 3 leta njegov načelnik; bil je ud krajnega in okrajnega šolskega sveta in krajni šolski ogleda ves čas od Skubiceve smrti. Ježovnik sicer ni obiskoval višjih šol, a s prirojenim bistrim slovenskim razumom je kmalu uvidel, da tiči v izobrazbi velika moč, zato se ni le sam spopolnjeval v znanju, temveč je po svojih močeh pospeševal šolstvo ter bil velik prijatelj mladine in učiteljstva.

Tudi na povzdigi našega narodnega gospodarstva je marljivo sodeloval; pomagal je pred nekaterimi leti ustanoviti šaleško posojilnico, katera se je pod njegovim načelstvom krasno razvila.

Raniki je bil premarljiv. K srčni hibi se je pridružila še bolezen na ledvicah: že pred devetimi leti so mislili, da mu bje zadnja ura. Toda delaželni mož je okrevljal — seveda, trdno zdrav ni bil pozneje nikoli več. To ga je oviralo pri njegovih poslanskih poslih.

Pokojni Vinko Ježovnik je bil izvanredno simpatičen, ljubezniv človek, kateri si je vedel pridobivati srca svojih soobčanov in vseh, ki so prišli z njim v dotiko. Kmečko ljudstvo je viselo na njem, svojem zagovorniku in glasniki, z neko skoraj gniljivo ljubeznijo, katere ni moglo omajati še tako ljuto nasprotstvo in nizkotna politična sredstva. Sedaj torej še dve, tri besede o Vinko Ježovniku kot politiku, o tistem njegovem nastopu in delu, katero mu je zaguralo trajno, častno mesto v zgodovini slovenskega naroda na Sp. Štajerskem.

V pozni jeseni l. 1906 je zazvenel po lepi, zeleni naši domovini klic: »Slovenci, združimo se v krepak odpor proti vsem izkoriščevalcem in škodljivcem našega ljudstva, združimo se v boj zoper zlorabo gospodarske sile ter dostojanstva posameznikov v go-

LISTEK.

Vse je v krvi.

Srbski pisatelj Sima Matavulj. — Prevodil V. G. (Dalje.)

Pred večerom je šel Toni zopet v občinsko hišo, da se predstavi odbornikom in se je vrnil s Škuljanom.

Zdravnik je bil ljut.

— Hajdi k vragu politika! je zavpil, ko sta se malo oddaljila. Ves svet je od nje okužen! Vrag, čim komu rečeš „Dober dan“, pa si že politik... hm, hm. Čuj, gori so se mi nekateri hvalili, da so se zelo zavzemali za moj sprejem. Res, močno so se morali rovat pri volitvi kandidata za zdravniško mesto.

— No, pa je le šlo. Pri seji se je, meni se zdi, prečitalo sedem ali osem prošenj. Svetovalci so se čudili, ko so čuli tvoje ime in so se izpraševali, če si v rodu s pokojnim kanonikom. Ko so neki trdili, da si, se je tudi župan odločil za tebe. Pravil je, da je najboljši pravično, če izberejo rojaka, ki je odlično izvršil nauke, pa je še navrh mlad in močen, da bo gotovo lahko opravljal svoj posel, itd... Na to so se vsi zedinili za te, le neki žid je skoro vse pokvaril. Ta človek je goreč Italijan in Madjaron in je trdil, da si bil ti predsednik nekega dijaškega društva na Dunaju in veren Hrvat...

— Da, to je velik greh! Sedaj štejejo člo-

veku že v zlo, če se ne odpove svojemu narodu. Vem, dobro vem to, ker sem v tujini vsemu sledil, kar se je dogajalo v domovini. Vem, da hočejo za nami izbrisati sled, ali drugo je hoteti in drugo moči!... No in sledajič, jaz mislim, da ne upijem po cestah, kako naj ljudje mislijo in čutijo. Vsakdo naj ima svoje srce in svojo vest, a meni je kot zdravniku prvo — blagor ljudstva. Ljubše mi je ono, kar nas zedinja, kakor ono, kar nas razdvaja. Poleg tega ne mrzim italijanskega jezika in kulture, ker nam bode oboje še nadalje vir izobrazbe, a nikakor ne morem pristati na to, da bi nas podjarmili italijanski priseljenci. No, pa sedaj sva že dosti o tem govorila in opisal ti bom sveže utise starega mesta. Bratec, Reka postaja lepša. Nova obala, novo gledališče, hiše kakor na Dunaju, nasadi, šetališča, cafés chantans, voznički, brrr... Opažam, da je več Izraela in da v novem mestu ne slišiš kaj hrvaščine. Čudno in žalostno. V hotelu...

— Pa res, kje si obsedel?

— Pri „Lloyd“, kjer nobeden sluga ne govori hrvatski. To pa najbrže zato, ker dohaja sedaj mnogo tujcev na Reko.

— Da, da, prihaja jih pa, osobito Madjarov, ti pa že tudi nazivajo reško okolico madjarskim primorjem.

— Ej!... Ko sem se odpočil, sem zavil v „Krivo ulico“; tam sem namreč živel mnogo let s stricem. Komaj in komaj sem hodil po stopnicah, tako mi je bilo srce. Soba, kjer je bila nekdanj obednica, je bila odprta in sredi nje je brnel ši-

valni stroj, ki ga je gonila neka navidezno nradniška žena. Ta me je spoštljivo sprejela in je najbrže mislila, da se mi blede, ker sem govoril popolnoma zmešano, ko sem se opravičeval in navajal vzrok svojemu nenadejanemu prihodu...

— Zbežal sem na ulico in zagledal na drugi strani staro debelo branjevko, ki se tekom let ni skoro nič izpremenila.

— Se li spominjate, teta, pokojnega kanonika Š... ica? jo vprašam.

— Kako bi se ne spominjala dobrega kanonika!

— Pa se li tudi spominjate nekega njegovega nečaka?

— Onega, ki je bil v šolah?

Sedaj se je pa že zbralo nekaj žen okrog naju in regljanje se je pričelo.

— Onega študenta, jelite gospod?

— Onega, ki je hodil v dolgi suknji...

— Onega, ki...

— Dobro, da; pa li veste, kaj se je z njim zgodilo? sem se obrnil k starki, ker se nisem hotel pred drugimi pokazati.

Starka skrili z rokami in skomizgne z rameni.

— Aj, Bog ve, lepi gospod! Ko bi bil stric živel, bi bil mali uspeval, gotovo, ali... E, čakajte no, kako mu je bilo ime! Stipe, da Stipe je bil. Sedaj je na morju, ako je živ...

— Glej, starka me ni poznala, dasi sva si bila dobra, ko sem še bil mal. V malo letih se je vse izpremenilo!

spodovalne namene, bodimo odkriti, iskreni prijatelji slovenskega ljudstva ... Narod vstani, pokaži svoje mlade sile ... Kmetje, na noge za svojo samostalnost in napredek ...

In šli so tisoči pod novo zastavo napred. kmečke stranke; šel je tudi Vinko Ježovnik, kmet — poštenjak in vzoren značaj, na katerem ni bilo madeža. Na velikem shodu v Slovenjgradu dne 19. marca 1907 ga je postavilo 400 kmečkih zaupnikov iz okrajev Marnberg-Slovenjgradec-Šoštanj-Gornjiograd z nepopisnim navdušenjem za svojega državnoborskega kandidata proti prof. Robiču. Vrsta njegovih volilnih shodov je bilo nepretrgano zmagoslavje napredne kmečke misli; njegove priproste, a odkritosrčne besede, temelječe na bogatih življenjskih skušnjah so šle ljudem do srca ... Težko bomo našli moža, ki bi znal tako prepričevalno razlagati in zastopati kmečki program Narodne stranke kakor je to storil pokojni Ježovnik. Na shodu pri Sv. Frančišku Ksaveriju je govoril dne 14. aprila 1907: »Vsi kmetje moramo vpreči svoje moči v delo za domovino in svoj stan. Vsi misleči možje se nam morajo pridružiti, da bomo napredovali in zmagali ... Mi sprejmemo v svoje vrste vsakogar, komur je blagor naroda pri srcu.« Znamenite besede priprostega, za svoj stan in dom navdušenega kmeta!

Pri prvi volitvi dne 14. maja je dobil 3.499 glasov, njegov nasprotnik prof. Robič pa 3.203; ker je bilo nekaj glasov cepljenih, je komisija odločila, da manjkata Ježovniku dva glasa do večine. Moral je v ožjo volitev in 23. maja je dobil on 4.444, prof. Robič pa 3.245 glasov. Veselje je bilo tedaj v njegovem volilnem okraju neizmerno. Ježovnik se je po volitvah tako-le zahvalil za zaupanje svojim volilcem: »Vi ste kot svobodni možje dali dne 23. maja svoje glase meni. Vstrajajte, možje, v neumornem delu ... Živela zmagovita ljudska volja!«

Kot poslanec je bil rajnik izvanredno vesten in marljiv, dokler ni moral na bolniško posteljo, s katere ni več vstal. Zanimal se je, kakor kažejo njegove interpelacije in proračunski govori, za naše narodne razmere splošno, posebej pa še za gospodarska vprašanja. Nastopil je proti ogerski nagodbi, proti draginji, izposloval je svojim volilcem lepe podpore po grozni suši l. 1908; pa tudi pozneje je bil ob vsaki ujni na svojem mestu. Zastopal je zboljšanje prometnih razmer v svojem okraju in se zavzemal med drugim za gornjegrajsko železnico. Bil je kot odkrit in pošten značaj vedno pošten opozicionalec v držav. zboru, ker je dobro vedel, da s sedanjo nemško vlado Slovani ne moremo nikoli hoditi. Ob njegovi odkritosti in poštenosti so obnemogli tudi vsi duhovniški napadi, kateri so včasih izpolnjevali kar cele predale klerikalnih listov.

Šel je torej eden najboljših od nas. Jeden, ki je koprnel po svobodi in neodvisnosti našega kmečkega ljudstva in je delal za ta visoki cilj tako dolgo, dokler mu niso opešale moči. Njegovi volilci žalujejo za svojim dobrim in nesebičnim zagovornikom, rodbina za predragim in dobrim očetom, stranka za navdušenim in požrtvovalnim delavcem, prijatelji za ljubeznivim prijateljem ... V naših srcih mu ostane trajen in hvaležen spomin — pač najvišja čast, ki more zdeti v javnosti delujočega človeka. Naj počiva v miru!

Pogreb Vinka Ježovnika.

Dan žalosti.

V črno zagrneni od mrtvaških sveč razsvetljeni in z mrtvaškim duhom pomešan z vonjem rož, napolnjeni sobi, v kateri je včasih svoje čilosti in svojega zdravja mislil in delal, je ležal od 20. t. m. do 22. tm. na parah Vinko Ježovnik. In neštete vrste ljudstva so prihajale in odhajale, s težko žalostjo in boljo v srcih in na licih, da pokrope dragega rajnika in mu pomolijo molitvico v večni spomin. Nebroj vencev je viselo po sobi krog mrliča in po hodniku; v oči sta padala

Med tem sta prišla do neke boljše pivnice, — Pojdi greva sest, — veli Škuljan. Glej, še le načeli so ga.

— Jaz ne pijem niti piva, niti vina, niti žganja ... Kaj si tako izbulil oči, Škuljan? Berem ti na obrazu, da mi ne verneš ... No, sedaj mi pa že veruješ, le misliš si še: Toni, vodopivec, izrodek vseh Š. ičev in njihovega doma, ki se je ves utopil v pijači.

Zdravnik je to hotel izgovoriti šaljivo, a ni se mu prav podalo.

— Toraj ničesar razven vode?

— In kave. Kav pijem po deset na dan. Ni niti to dobro, ali kaj hočem. No, pa pojdiva, da vidim, če še koga izmed starih Rečanov poznam.

— Tebi se pa res čudim, a veseli me zelo, — mu reče Škuljan, ko sta že sedela. Veš, pravili so o pokojnem stricu ...

— Pa tudi o očetu in drugem stricu, da jim je pijanstvo v krvi, — doda zdravnik z nasmehom. Vem, vse vem, Marko. To je lari fari. Vse se da popraviti. Pokojni stric je to dobro vedel in zato mi je branil vino tudi samo duhati. Vedno mi je rekel, naj mi bode pred očmi ... no že veš kaj.

— In to ti je vedno pred očmi?

— Vedno, in jaz hočem dokazati, da ni vse v krvi.

(Dalje prihodnjik.)

krasna venca s slovenskimi trobojnimi trakovi, katera sta bila poklonjena od „izvrševalnega odbora narodne stranke“ in od „Saveza južnih Slavov“. Vedno nove množice ljudstva so vrele od vseh strani. Kmetje iz njegovega volilnega okraja, osobito iz Št. Janža, Škal, Št. Ilja, Družmirja in drugod, so prihajali v celih trumah. Bilo jim je čitati z obrazov globoko tugo nad težko izgubo, ki jih je zadela. S popoldanskimi vlaki so prišle nove množice iz marnberškega, slovenjegraškega in gornjegrajskega okraja: kmetje in inteligenca, zastopniki političnih in drugih oblasti, sokolska društva iz Žalca (z zastavo), Mozirja (z zastavo) in Šoštanja, požarni brambi iz Družmirja in Velenja, zastopniki občin in okrajnih zastopov. Polnoštevilno je bil zastopan občinski zastop velenjski z g. županom Skazo na čelu; 4 odborniki so nesli krsto, ostali so šli ob krsti s svečami v rokah.

Sprevod.

Bil je veličesten prizor, ko se je po opravljenih molitvah duhovštine pred hišo in ko je pevski zbor, broječ do 50 pevcev, odpel žalostinko, začel pomikati sprevod na pokopališče v Šmartnem. Dasi je že pri odhodu iz trga začelo dežiti in je sčasoma lilo vedno bolj, se ljudje vendar niso ustrašili in vsa množica — po splošni sodbi 1500—2000 ljudi — je spremila dragega pokojnika na zadnji poti: spredaj šolska mladina, potem požarni brambi, za njimi „Sokoli“ z razvitimi zastavami, in nato nepregledne vrste ljudstva iz celega volilnega okraja, pa tudi iz Celja, Žalca, Št. Petra, Hrastnika itd. Izmed Ježovnikovih poslanskih tovarišev sta prihitela poslanca Roblek in Mandić.

Ob grobu.

Ljudstvo je napolnilo pokopališče. Po opravljenih cerkvenih ceremonijah (bili so štirje duhovniki z dekanom na čelu) so pevci zopet odpeli žalostinko, na kar je spregovoril v imenu poslanskih tovarišev pokojnega Ježovnika poslanec Mandić, sam ginjen in pretresen do solz, v slovo svojemu tovarišu. V vznesenih besedah ga je slavil kot moža-poštenjaka, plemenitega rodoljuba, vzorno delavnega poslanca, zvestega moža svoji zdaj tako globoko razžalošeni ženi, skrbnega, ljubečega očeta svojih otrok, udanega in zvestega prijatelja. Slavil ga je kot zastopnika slovenskega naroda, ki je kakor malokateri odločno in neupogljivo tirjal pravice za svoj teptani narod, in skrbel za svoj ljubljeni kmečki stan.

Za njim je v imenu narodne stranke spregovoril njen predsednik in deželni poslanec dr. Kukovec, ki je pokojnika istotako slavil kot moža, ki je užival neomejeno zaupanje ljudstva in ki tega zaupanja v svojem delovanju kot poslanec ni varal. Njegovi volilci so izgubili v Ježovniku neizprosne zagovornika njihovih zahtev, ki bi bil še marsikateri uspeh priboril, da mu ni smrt prekrizala njegovih velikih načrtov.

Spregovoril je še v imenu Savinjskega Sokola g. Ivan Lipold iz Mozirja, ki je v lepih besedah častil pokojnika kot vnetega podpornika vseh narodnih društev blizu in daleč, kot jeklenega branitelja narodovih pravic, kot Slovenca-poštenjaka, ki ni imel sovražnika.

Vse govore je množica tiho poslušala in čul si tuintam pritaženo ihtenje, videl si solze v očeh priprostitih kmetov.

* * *

In tako smo Te torej morali izročiti materi zemlji, vrli mož! Ni Ti bilo dano, da izvedeš vse lepe načrte, ki si si jih zasnoval kot zastopnik svojega ljudstva, sebi v čast in ponos, narodu v korist. Priden kakor mravlja si mislil in delal ne utrudno, dokler te ni kruta morilka za vedno priklenila na postelj in te končno iztrgala rodbini in narodu. Tebe ni več, a Tvoj spomin, spomin na Tvoja plemenita dela bo živel večno med Tvojim ljudstvom, ki si ga tako iskreno — vdano ljubil.

Slava Tebi, Vinko Ježovnik, slava Tvojemu spominu!

Iz političnega sveta.

V Državni zbor sedaj nima sej, ampak se posvetojuje posamezni odseki. Prihodnja seja drž. zbora bo 6. maja. V petek je zbornica sprejela vladno predlogo o najetju 220 milijonskega državnega posojila. To predlogo je takoj odobrila tudi gosposka zbornica, in zopet v tretjem branju poslanska zbornica. Tako ti „ljudski“ zastopniki mirno nalagajo prebivalstvu nova bremena, samo da pozobljejo tuintam kake drobtine iz vladnih

jasli. Zatem je še bila sprejeta nujnost predloga glede dalmatinskih železnic.

Za dunajskega župana je izvoljen dozdajni prvi podžupan dr. Neumayer kot naslednik dr. Luegerja.

V Srbiji so bile minoli teden silne povodnji, ki so nele opustošile velikanske dele države, ampak zahtevale tudi nad 100 človeških žrtev. Škoda se splošno ceni nad 10 milijonov.

Na Francoskem so se vršile minole dni volitve v državni zbor. Sprememb ni posebnih, vlada ima svojo veliko večino. Splošno se je povsod opazovalo silno nazadovanje klerikalizma.

V Severni Albaniji, ki je del turške države, torej vendarle nevarno vre. Bajje je udeleženo na puntu krog 30.000 Albancev. Vzroke smo že zadnjič povedali. Poročila od pondeljka pravijo, da je prišlo pri sedlu Stimlje južno od Kosovega polja med vstaši, ki jih je bilo krog 8000, in 15 bataljoni turške armade do pravcate bitke, v kateri so bili Turki grdo tepeni in so imeli velike izgube. Zanimivo je, da vodijo vstaše bivši častniki turške armade. Turčija misli poslati 40 tisoč mež nad upornike.

Vinorejski odsek drž. zbornice je sklenil resolucijo, da bi se naj odslej vinorejcem ne dajala več brezobrestna posojila, temveč državne subvencije.

Ruska дума je dovolila 14 milijonov rubljev za rusko ljudsko šolstvo. Vlada upa, da bode do l. 1920 izvedena po celi Rusiji obveznost ljudsko-šolskega obiska.

Cesar Franc Jožef se po poročilih zagrebških listov odpove baje še tekom letošnjega leta prestolu. V dunajski in budimpeštanski kovnici denarja so baje že dobili ukaz, da kujejo nov denar za l. 1911 že s sliko prestolonaslednika Franca Ferdinanda.

Beleške.

v „Železnica Rogatec-Brežice-Rudolfovo“. Pod tem naslovom razpošilja dr. Benkovič po svojem državnoborskem volilnem okraju ponatis nekega članka iz „Slov. Gosp.“ kot odgovor na članek v „Nar. Listu“ št. 15., v katerem se je pribila neizmerna politična nerodnost in nespretnost, dr. Benkoviča, katera nam Slovencem le škoduje in našim narodnim nasprotnikom le koristi. Konstatiramo, da dr. Benkovič ni mogel niti ene trditve v našem članku pobiti kot neresnične, ampak se lovi samo za že stokrat v „Slov. Gosp.“ premlate neumnosti o naši zvezi s Štajercijanci nemškutarji itd. Da bi dr. Benkoviču na te neslanosti, nevrede najneumnejšega političnega začelnika, odgovarjali, nam še na misel ne pride. Dnevni dogodki postavljajo klerikalne lažnike z dr. Benkovičem vred dan za dnevom na laž. Na koncu svoje klobase pripoveduje dr. Benkovič (znani prijatelj nemške šole v Hrastniku!), da je on dosegel, da se bo ta železnica kmalu zidala. Lastna hvala sicer — pravijo — smrdi, vendar bi ga samo rahlo opozorili na uspehe njegove stranke v zadevi belokranjske železnice. Mirno namreč trdimo: ko bi država sama iz strateških ozirov ne potrebovala čimnajveč železniških zvez z jugom, polagamo svojo roko v žrvnjo za trditve, da bi se vsa mogočnost dr. Benkoviča in njegove stranke razblinila v prazen nič.

a O klerikalnih narodnjakih. „Sloga“ poroča, da je g. Miha Brenčič, odličen klerikalec iz ptujske okolice, ni hotel ali ni poskusil preprečiti, da bi ne prišlo lepo opekarsko podjetje v nenarodne roke. — Isti list poroča, da nabira stričnik pok. kardinala Misje po Murskem polju člane za „Südmarmko“.

Iz davčne službe. Prestavljeni so davčni asistenti gg. Videmšek iz Gornjega grada v Celje, Ribič iz Radgone v Gornji grad in Mraz iz Celja v Stainz.

a Španski goljufi z zakladi že zopet razpošiljajo po Slovenskem pisma, ki pravijo, da je pošiljatelj v ječi, da ima nekje ogromno denarja in da dobi dotičnik, ki bi mu dal kak primeren predjem, del premoženja. To so že stare limanice, a ker bi lahko kdo verojel sleparjem, je treba svariti pred njimi.

o Ponizno vprašanje na dež. posl. dr. Korošca. Iz Slov. goric nam pišejo: Čitali smo v Narodnem listu lansko jesen, da se je naš rojak dr. Kukovec lepo zavzel v deželnem zboru za to, naj bi se tudi težakom in viničarjem dala kaka podpora po toči, saj je tudi njim pobila toča še tiste uboge gredice in ogone, katere imajo v svojo uporabo. No — podpore so prišle, razdelile so se po tem, kolikor kdo plačuje davka — in s romaki niso dobili ničesar. Nismo nikomur nevošljivi tistih kron, ki jih je dobil, dasi dobro vemo, da bi jih marsikateri tako krvavo ne potreboval; morali bi pa tudi kaj dobiti mi siromaki! Lani smo volili v deželni zbor nekega ka-

plana Korošca iz Maribora; reklo se nam je, da boče ta branil siromake. Pa nismo niti slišali, da bi kaj za nas storil; govorilo se je, da je celo za to, da bi se moka in kruh podražila! Tak torej, mi siromaki, njegovi volilci, naj od glada poginemo! On ima seveda veliko tisočakov plače, zato ne ve, kaj siromaka peče! Če je našel dr. Kukovec, ki je poslanec za trge, za nas primerno besedo, zakaj ni zinil tudi Korošec? Bila bi njegova prekleta dožnost, da bi kaj storil. Saj pravijo, da mešniki lahko vse dosežejo in da je Korošec neki sila mogočen gospod; zakaj pa za nas nič ne stori? — G. dež. posl. splošne kurije, dr. Korošcu, častitamo na tem poklonu iz ust volilcev! Za bogate fajmoštre in za — uboge viničarje in težake se res ne da obenem uspešno skrbeti.

Za narodni sklad smo prejeli iz pisarne g. dr. Vrečka za neko poravnavo K 20—. Lepa hvala!

a Umrl je pri Sv. Marjeti poleg Rimskih toplic Anton Aškerc, po dom. Hrušovar, oče pesnika Aškerc, star 85 let. — Pri Sv. Rupertu v Slov. gor. je umrl veleposestnik in cerkveni ključar A. Fras.

a Drobne novice. V mariborski bolnišnici je umrl kot žrtev velikonočnega streljanja 18 letni Karel Trinkaus od Sv. Ruperta v Slov. gor. — Utonil je v Framu v gnojnici trgovca Zamola 5 letni viničarski otrok Rudolf Draksler. — Pri obč. volitvah v Jarenini so bili izvoljeni v vseh treh razredih zopet slovenski možje. — Obesil se je v Keblju na Poh. kmet Jurij Rihter in sicer za to, ker mu otroci niso pustili prodati posestva. — Umrla je na Polzeli mati dež. posl. Terglava. — V katoliško cerkev je prestopila pri Sv. Marjeti na Pesn. iz pravoslavja Milica Brajovič.

v Ognjenik Etna je že nehal bruhati. Kakor se je dognalo, se je odprlo 16 novih in se zaprlo 9 starih zrel.

Celjski okraj.

c Velika narodna slavnost v Celju dne 8. majnika. Celjski Ciril-Methodovi podružnici privede v nedeljo dne 8. majnika v prid CMD veliko narodno slavo v vseh prostorih celjskega Narodnega doma. Izmed raznovrstnega sporeda, ki nam obeta nekaj izvanrednega, omenjamo danes, da sodeluje tudi priznani pevski zbor vranske Ciril-Methodove podružnice.

c Učiteljsko društvo za celjski okraj priredi, kakor je bilo že objavljeno, v četrtek 5./5. t. l. izlet v Št. Jur ob J. ž., kjer se vrši točno ob pol 11. uri v novi šolski palači slavnostno zborovanje v spomin društvene 40 letnice. Dnevni red je bil objavljen v „Učit. Tov.“ in „Nar. Dnev.“. Po zborovanju bo banket pri g. Nendlu. Vdeležbo banketa naj blagovoli vsak **takoj** prijaviti v Št. Jur ondotnemu nadučit., g. A. Sivki. Je potrebno, da se število vdeležencev izve že poprej. Savinčani se peljemo nazaj z večernim vlakom ob 9.58 do Celja, od tod do Zalca pa na skupnem vozu. Kdor se želi poslužiti skupnega voza, naj se izvoli **takoj** prijaviti podpisanemu. Vdeležbo sta prijavili tudi učiteljski društvi za laški in šmarško-rogaški okraj. Vabimo prav pristrčno še drugo učiteljstvo ter prijatelje šole in učiteljstva. Opozarjamo, da se vrši, kakor smo izvedeli, ta dan v Št. Jurju tudi velik koncert, pri katerem se bodo pele večinoma še neobjavljene pesmi slavnih Ipačev. Gotovo nad vse vabljivo! Tedaj 5. majnika v Št. Jur! Fr. Brinar, t. č. predsednik.

c Griže. Cenj. gospod urednik „N. L.“! Pri mojem opazovanju mi pride pri rudniku g. Lappa še vedno mnogo pred oči, kar je vredno obdobjanja. Tukaj imamo namreč enega paznika za zunanje delavce, g. Kandorferja, ki tudi čudovito ljubi uboge delavce. Delavci hodijo pobirat premog, ki se med blatom v stran vrže, a pri tem jim ta človekoljubni Kandorfer pobira koše. Ne vemo pa, ali zato, ker se boji za premog, ali pa ga je sram, da bi delavci hodili okoli s koši kakor berači. Pri slabem zaslužku, ki ga imajo, itak niso veliko na boljšem kakor berači. Enako milostljiv je tudi ponočni paznik Šoper, ki tudi rad prime za svinčnik, in zabilježi kakemu delavcu kazni, če se ob nedeljah zvečer ne udeleži dela. Pa mislimo, da si človek po celotnem trudapolnem delu tudi rad en dan odpočije. Naš slavni upravitelj Peter ravna z delavci kakor pri vojaki z rekruti; če mu eden delavec pokaže slok prst, pa hajdi ž njim k raportu in zopet se utrga ubogemu delavcu kronica. Špijonaža je še pa vedno tako razvita, da še ubogi delavec ne sme pojesti kruha pri delu, ker je hitro upravitelju na ušesih, in potem je pa zopet kazni. Pa seveda delavci itak ne zaslužijo toliko, da bi si lahko kruh s seboj nosili. Tako je vsaj manj glob. Na svidenje!

c Iz Griž. Vprašali bi našega župnika, ali ni Kristus rekel: mir vam bodi, ljubite se med seboj! Obžalujemo našega župnika, da se nemore naučiti spolnovati ta nauk. Zadnje nedeljo si nas je zopet privoščil. Govoril je nekaj o francoski republiki, ni pa povedal, da so razmer na Fran-

coskem krivi lakomni duhovski trebuhi. Zbadal nas je s prižnice tudi za „nasprotnike“. Seveda ko nočemo tako plesati kakor on gode. Je pač hudo: če ne gre o v cerkev, pravi, da smo neverniki, če pa gremo, nas zbača za nasprotnike, tako da se moramo vedno temu žegnanemu jeziku smejati. Največji nasprotniki smo mu pač menda takrat, ko mu štolnino po postavi odrajtamo in ne tako, kakor bi on rad. Kmetje pa mu bomo za bernjo že tudi dali tisto, „kar v razgorn zra-“ Povemo Vam, gospod župnik, prej boste vi od jeze počili, ko bo nam papirja zmanjkalo. — Savinčan.

c Od Sv. Štefana pri Šmarju se nam zopet piše o šikanah, katerim so podvrženi naši tamošnji naročniki in pristaši. Zadnjikrat sporočamo danes vsem tistim, da bomo odzadaj naprej vsak tak slučaj groženj itd. brezobzirno zasledovali potom sod-nije. Posledice si naj potem vsak sam pripiše.

c Sv. Vid pri Šmarju. V „Sl. Gosp.“ št. 16. pišejo, da je na velikonočni ponedeljek nekdo gnoj vozil iz hleva v šajtrgi na gnojišče. Odgovarjati na to neslanost se ne splača. Vsak gospodar mora, če se mu pripeti, da mu stelje zmanjka, blato od živine večkrat na dan iz hleva spraviti. S tem se ne oskrni Gospodovega dneva. Iz tvojih čenč, Gospodarjevo mazače, razvidimo tvojo olikanost. Vsak otrok ve in zna, kako se gnoj iz hleva spravlja, tebi se pa to tak čudež zdi, da si moral stvar v svoje „cajtenge“ naznaniti. Ker te poznamo, se za tvoje čenče ne zmenimo. Ali pa imate morda „zvezarji“ drugačen red pri živini? Ali ji ob nedeljah in praznikih morda kar vreče privežete in polne na ramah ven nosite?? Ljudem, ki bodo napravili mlekarstvo za kobilje mleko, bi nazadnje bilo vse pripisovati. Pa zdravi! — Občan.

c Sv. Vid pri Grobelnem. V štev. 16. „Slov. Gosp.“ dopisnik blodi nekaj o celjskih jaslih in prežvekuje naše dopise menda za osem števil „Nar. Lista“ nazaj. Že iz tega je razvidno, kako kumštne glave imajo naši šentvidski „zvezarji“, posebno pa Gospodarjev dopisnik, ki že zna od ene do osem šteti. Se še čudimo, da so toliko berse skupaj spravili. Radovedni smo že na prih. štev. „Slov. Gosp.“ kaj bodo kaj tam o naših dopisih skvasili. O celjskih jaslih ve Gospodarjev mazač pač mnogo povedati, o jaslih prejšnjega kaplana, iz katerih ste se preobjedli in vsled tega zboleli, pa nič ne poveste. Radovedni ste na nove dopis-nike „Narodnega Lista“. Le nič se ne boj, ne bom jih našteval, ker bi ti sicer vsi lasje od skrbi z glave popadali. Le pazi, da ti naši dopisi v goltancu ne obtičijo; gradiiva za vas in za Ojstrževe jasli imamo dovolj — čez mero. Prihodnjic pa nam razloži v Gospodarju nekaj bolj pametnega, in doprinesi tudi dokaze, kedaj je naš list slavil ljudi, ki požigajo samostane in morijo redovnike. Navedi nam tiste številke „Narodnega Lista“, sicer ti bomo drugače na žilo potipali. Če je pa „Nar. List“ tako nič vreden, zakaj ga pa potem tako radi prebirate, vi pobožni zvezarji? Imel bi Vam še mnogo povedati, pa — prihodnjic se zopet vidimo. Zdravi! A. K.

c Iz Loke pri Zidanem mostu se nam piše: Tu bi krvavo potrebovali mesarja in peka, ker zdaj moramo jemati meso najslabše kakovosti s kranjske strani in istotako pecivo. Najboljše bi izhajal eden, ki bi imel v eni hiši obe obrti, in bi eno recimo oddal v najem. Pri nas se lahko dobi v to svrhu v najem celo posestvo s hišo vred.

c Griže. Cenjeni gospod urednik, dovolite mi en kotichek v vrlem „Narodnem listu“ za pa vrstic iz grižke zgodovine! Naši klerikalci silno vabijo može in mladeniče k njihovem „bralnemu društvu“ in res je nekaj naprednih mladeničev in moč zra-ven. Mladeničem so letno članarino znižali celo na 50 vin, samo da jih dobijo v svoj tabor. V nedeljo 17. aprila je pa neki neolikani „čuk“ (ako se ne motimo, je že zmrznil in še precej drugih!) rekel, da takšni, ki niso njihovega slepega mišljenja, ne smejo hoditi v „bralno društvo“ in ne dobiti knjig, češ da potem raznašajo okoli, kar klerikalci govorijo, ki imajo največje veselje udrihati po naprednjakih. Samo da članarino plača, potem pa lahko doma ostane. Naprednim mladeničem vrivajo najslabše knjige, ravno tiste mu ne dajo, katere bi hotel. To je krščanska pravičnost, in boj za sveto vero? Takrat ko je bil Šuler za župana v Grižah, so klerikalci vpili, da tako blagega župana še niso imeli kakor je on. Zares nad vse blagi župan, ki je tako daleč v močvirje zavozil občino, da se ne bode dala kmao izkopati. Ravno tako je tudi s svojim posestvom gospodaril, da je prišel v nič, in poleg tega je še mnogo kmetov spravil v škodo in revščino. Kristus naš Gospod je učil: ljubite se med seboj, a klerikalci ne poznajo teh besed. Čemu so ustanovili „čuka“, ki ni družega kakor sovraštvo med ljudmi. Prej, dokler ni bilo teh neumnosti, so si bili fantje dobri; zdaj pa je takšno sovraštvo med njimi, da lahko vsak čas pride do pretepa. Čuki imajo zdaj pri Šulerju svojo duplino, in so setam med seboj nekaj sprli; pri tem je eden tako nesrečno padel po stopnicah, da si je roko pokvaril, da morebiti ne bode imel nikdar več dobre; to so posledice takšnih neumnosti. Kakor slišimo, je prišla nad „čuka“ kužna bolezen, da kar drug za drugim od-padajo. Zakaj tisti odpadli čuki sami pravijo, da večje neumnosti ni kakor to; ker duhovniki tako nimajo namena, da bi jih kaj naučili, ampak le da jih imajo v svojem tabornu, v temi tavajoče. Sčasoma se bod. že spametovali.

c Sv. Peter na Medv. selu. Predzadnje ne-deljo je bil pri nas zopet ponkovski Jaka. Hotel je malo pofarbat naše ljudi, kaj in kako deluje v deželnem zboru njegova visokoncena glavica Imel je na shodu celih 40 ljudi, med njimi 19 kmetov, in še ti mu niso hoteli verjeti, da bi on mogel sploh kaj doseči. Revček se je tudi hudo repenčil nad narodno stranko, češ da mora ta poginiti. Jakec, Jakec, počakaj še malo. Gospodični učiteljci, ki je dobila zdaj stalno službo na Ponikvi, si tudi lani dejal, da bo dobila, „če bo nam po volji“. Pa tebi in Tvojim vendar ni bila povolji, storili ste vse za vašo Ljudmilo, da bi ono izpodrinili, in vendar je dobila ona zaželjeno mesto in ne Ljudmila. Lepa „Mili“ ostane na Sladki gori — in vaši računi so pri vragu. Tak je torej tvoj upliv? Ej, Jakec, ne damo se več tako zlahka nafarbat.

c Št. Peter na Medvedjem selu. Tisti čuk, ki je nekoč v noči okoli naprednih hiš streljal in hotel ustreliti tudi nekega naprednega fanta, je bil obsojen na 10 kron globe oz. 24 ur zapora. G. fajmošter, slabi sadovi vaše vzgoje!

Iz Braslovč. Zopet moramo zaznamovati velik napredek naših marljivih igralcev. V nedeljo dne 17. t. m. so uprizorili narodno igro „Revček Andrejček“. Na odru smo videli gđc. Kraševičevo, Vovšekovo, Pikelnovo, Muhovičovo in Rojnikovo. Glede igralk se moramo splošno pohvalno izraziti. Slehera je bila na svojem mestu, težko je dati kateri prvenstvo. Gđc. Vovšekova je bila najboljša in najljubkejša. Imenitno je zadela Franico, posebno na onih mestih, ko pride v nasprotstvo z lastnim očetom. Strastna dekleška ljubezen je zmožna svojeglavno kljubovati neizpros-nemu, kakor skorja trdemu očetu. Krasno je bilo uglobljenje Ivaničine ljubezni osobito v trenutkih, ko se mora res pokazati prekipevaljoča in neupogljiva ljubezen do Pavleta. Moške vloge so bile vse najboljše dovršene. Od Zvitoroga pa do lovca Logarja. Igrali so: g. Vovšek, Marčinko, Glavnik, Pikel, Strožer, Rataj, Deleja, Perger, Vrankovič itd. Revček Andrejček (g. Marčinko) sploh ni mogel biti boljši, kar velja tudi o Jeklenu (g. Vovšek). Splošno pozornost in največ smeja je vzbudil Anže (g. Rataj) s svojim jecljajočim govorom, bil je prav katarakterističen tip hlapca. V odmorih je igrala godba iz Konjic (Nepolitan), ki nam je nudila priliko slišati fino godbo. Posamezne točke so igrali tako točno in eksaktno, da je bilo občinstvo očarano. Bil je to res lep večer; mladi, narodni delavci, preskrbite nam še več takih večerov, ljudstvo vam je hvaležno.

a Nabori v Mozirju. Dne 21. t. m. je bilo v potrjenih 25 fantov, včeraj pa 14. Prišlo je vsega skupaj 210 nabornikov.

a Sv. Jurij ob Juž. zel. Dne 23. t. m. je pogorel v Št. Jurju kozolec g. J. Kramperšeka. Kako je ogenj nastal se še ne ve. Sreča je bila, da ni bilo vetra, sicer bi bil v nevarnosti celi trg. Na lice mesta ste dohiteli obe požarni brambi; rešiti se ni dalo razven živine ničesar.

v Iz Št. Jurja ob J. ž. Koliko čuta za čast imamo naši katoliški telovadci, po domače čuki, kaže to, da so med njimi ljudje, ki so bili zaradi — tatvine zaprti. In potem pa obrekujejo po klerikalnih listih našega „Sokola“!

a Nesreča na železnici. Pri novem predoru v Trbovljah se je dne 20. aprila t. l. ponesrečilo 21 letno dekle Veronika Smodič iz Dobovca, služila je pri g. Grebencu. Ko je nesla vodo čez železnico na prepovedanem kraju, je prišel vlak in ji pol glave in stopal desne noge odtrgal ter levo roko zlomil. Strojevodja je opazil nesrečo ni je vlak takoj ustavil, a bilo je prepozno, ker vozi s hitrino poštnega vlaka.

a Iz Ljubnega. Tukajšnja prostovoljna požarna bramba, ki deluje že od leta 1886, si je naročila krasno društveno zastavo, katera je na Dunaju zgotovljena, ter se bo letos mesca junija slovesno blagoslovila. Slavna bratska društva se na to slavnost opozarjajo in naprošajo, da se iste udeležijo. Vabila se bodo pozneje razposlala. Drugi dan po slovesnosti se namerava napraviti izlet v divno Logarjevo dolino in na Okrešelj v Savinskih alpah.

a Iz Griž se nam piše: Pri podučnem zborovanju, ki nam ga je priredilo naše marljivo spodnještajersko hmeljarsko društvo dne 17. aprila 1910 v Grižah, nas ni bilo le nad 14 hmeljarev, kakor je pomotoma poročal „Dnevnik“ in „Narodni List“ temveč nad 40. Z zanimanjem smo poslušali res praktični podučni govor gospoda Petrička. Želimo še več takih podavanj.

a Družbi sv. Cirila in Metoda je poslal g. Ig. Jan, paznik v Hrastniku 5 K 80 vin. Ta svota se je nabrala na gostiji novoporočencev L. Pintar in Fr. Šentjure v Hrastniku.

a Družabni večer priredi Narodna godba zonet prihodnjo soboto večer, na kar že danes opozarjamo vse celjske Slovenke in Slovence.

Volitve v šmarški okrajni zastop. V torek pri volitvi v skupini veleposestva so izvoljeni gg.: Jakob Zdošek iz Okroga, Jožef Mlakar, Franc Senica in Anton Podgoršek s Ponikve, dr. Jos. Georg in Fr. Ferlinc iz Šmarja, Flor. Goleš iz St. Vida in dr. J. Karlovšek iz Celja. Včeraj sta volila oba trga 9 zastopnikov; ker so tudi v tej skupini izvoljeni naprednjaki, je napredna večina v okr. zastopu ter s tem v okr. šolskem svetu tudi v naprej zagotovljena. Danes volijo kmeč. občine. Župniki in kaplani so si sicer pridno brusili pete, pa bodo najbrž tudi v tej skupini ostali »liberalci« gospodari. Krščansko-socialni tečaj v Šmarju, na katerem se je učilo, da morajo klerikalci tudi vse okrajne zastope dobiti v roke, še v šmarškem okraju za letos enkrat ni obrodil sadu.

Poročil se je včeraj g. Pavel Schetina iz Ljubljane z gospico Slavico Grilčevo v Gaberju pri Celju. — Bilo srečno!

a **Hmeljarsko društvo v Zalcu** priredi v nedeljo, dne 1. maja t. l. dva poučna shoda in sicer ob 8. uri zjutraj v Mozirju in ob 11. uri dopoldne na Rečici in sicer na obeh krajih v šolskem poslopju.

a **Slovensko vino na razstavi v Londonu.** Naš znani v. li vinogradnik, gospod Norb. Zanier od St. Paula pri Preboldu, je razstavil vino lastnega pridelka, iz gorice v Bučki gori in Virštanju v Londonu, ter pridobil našim goricam, razun že drugih mnogih odlikovanj, tudi v Londonu veliko zlato kolajno. Uzornemu vinogradniku našo iskreno častitko!

St. Pavel pri Preboldu. V poljudno poučni besedi je predaval nadučitelj gosp. Petriček v nedeljo 24. aprila v tukajšnji šoli o umnem hmeljarstvu. Udeležilo se je shoda okoli 200 hmeljarjev, mej njimi, kar se je z veseljem opazovalo, dobra tretjina žena in mladeničev. Sledili so predavatelju z napeto pozornostjo, kar svedoči, da polmijo važnost te stroke poljedelstva za naše gospodarstvo. Lepa hvala gospodu predavatelju, ki je vedel z nazorili oživiti in z živahnim triurnim, z zdravim humorjem prepletenim govorom vezati zanimanje poslušalcev, istotako hvala slavnemu hmeljarskemu društvu v Zalcu za posredovanje. Ker ni mogoče, da bi si ljudje makrat trajno prilastili obilico podanega, želeli bi bilo večkratnih, vsakotletnih takih poučnih shodov.

a **Iz Trbovelj.** Pevsko in tamburaško društvo „Zvon“ v Trbovljah slavi letos 15 letnico svojega obstanka. Priredilo bodo v nedeljo, dne 24. julija t. l. slavnostno veselico z zanimivim sporedom v dvorani g. Fortaja na Vodah. Program in dnevni čas veselice se bode pravčasno naznanil. Da bi slavnost tembolje uspela, se p. n. bratska društva prosijo, da bi se ozirala na to prireditve. Odbor.

v **Naborov na Vranskem** se je udeležilo 182 fantov, izmed katerih jih je bilo potrjenih 43.

a **Laški trg govori!** Tukajšnje „Bralno društvo“ in Ciril-Methodova podružnica priredita v nedeljo, dne 1. majnika ob 4. uri popoldne v Pivnici § 11 gledališko predstavo, in sicer se vprizori igra: „Prvi ples“ in Rado Murinikov „Napoleonov samovar“. Komur je kaj do prisrčnosti, naj se izvoli potruditi ob tej priliki k nam.

v **Iz Št. Pavla pri Preb.** Naša novo ustanovljena šolska kuhinja v Št. Pavlu je začela delovati šele začetkom jan. t. l., ker so vsled snhega in ugodnega vremena hodili večinoma vsi učenci čez poldne domu in ni bilo poprej potrebe. Odbor, ki se je pod predsedništvom g. dr. Kunsta osnoval za vzdrževanje te kuhinje, si je nadel dobrodelno nalogo, oskrbeti brez izjeme vsem otrokom, ki ostajajo čez poldne v šoli, toplo kosilce; saj je otrok premožnih staršev ravnotako potreben toplega kosila, kakor reven. V celem razdelilo se je od 3. januarja do 7. marca okroglo 5000 porcij ter je jedlo povprečno na dan 110 otrok. Dohodkov v živilih je bilo: 28 kg kose, 15 kg moke, 9 kg masti, 1½ škafova fižola, 24 škafov krompirja in 75 kg riža. Dohodka v denarju je bilo skupno 290 K 96 v, denarnih stroškov pa 90 K 96 v; tako da še ostane 200 K čistega dobička, kateri denar se je položil kot fond za drugo leto v šentpavelski posojilnici na obresti.

Brežiški okraj.

b **Dobova.** Naš kraj se vedno bolj razcvita. Hiše rastejo kot gobe po dežju in nedolgo temu se je mudila tu komisija, ki si je baje ogledala žel. progno in določila kraj, kjer naj bi bila postaja za tovarni promet. Bogve če res kedaj doživimo, da nam ne bo treba oddajati blaga v oddaljenih Brežicah. — Naselil se je pri cerkvi četrtri trgovec, ki mu seveda želimo največ sreče. — V Ločah se trudi župan, da bi se čimpreje otvoril promet z brodom, a so mu odnesli neznani zlikovci mostnice iz mostu, ki je potreben, da se pride do broda. Na ta način čakamo na promet z omenjenim brodom lahko še najmanj 10 let.

Za „osla“, s katerim je pital župana Ogorevca, bo sedel organist osem dni, da razmisli o dostojnih in nedostojnih imenih.

a **Iz Pišec.** Poročil se je tukajšnji učitelj g. Ferdo Kókot z gđ. Erno Bradaška, učiteljico istotam. Bil je podjeteu človek in mi Pišecani se mu moramo zahvaliti za masikatero prijetno urico, katero nam je pripravil s prireditvami raznih veselic. Upamo, da se nam tudi sedaj, ko si je sezidal lastno ognjišče, povsod rad šel na roke. Želimo obilo sreče! Nazdar!

Sokolski dom v Brežicah. Nemška oholost in prenapetost posebno na Štajerskem je dan za dnevom huiša in za nas Slovence vedno občutljivejša. Ugrabili so nam vsa mesta in skoro vse trge s terorizmom in z divjim sovraštvom hočejo zatreti vse, kar si upa misliti slovensko. Zgodovina zadnjih let je zgodovina neprestanega prodiranja od nemške strani; grozi nam odvzeti zadnje ped slovenskega ozemlja. Da ustavimo nemško prodiranje in da z uspehom zabranimo peklenski načrt naših nasprotnikov, treba nam je vsastranskega in vztrajnega dela ter nevstrašenega boja. Vsi Slovenci moramo kakor eden moč zastaviti vse sile, da prekrizamo namene ofolih Nemcev in ohranimo od naših očetov podedovano rodno zemljo. V prvi vrsti je poklic sokolskih društev, da z vzgojivijo telesno zdravih in krepkih, diševo značajnih in odločnih moč čuvajo naše pravice in ustvarjajo jez nemškemu prodiranju. To naloge je vedno spojnjeval „Brežiški Sokol“. Goll je pridno telovadbo, vzgajal svoje člane v nevstrašene in ognjevit narodne bojevnike, ustanavljal različne odseke, prirejal vsako leto prave narodne veselice, s skratka: bil je in je še danes prvo in edino središče brežiških Slovencev.

Posebno pa se je začel v zadnjem času krepko razvijati: vse kar misli slovensko, pristopilo je društvu in celo ženski odsek šteje že lepo število članic. Vendar pa ovira daljni in lepši razvoj društva pomanjkanje lastne telovadnice; skromni prostori, katere je dala društvu brežiška posojilnica na razpolago, postali so premajhni. — Ker se ti prostori ne dajo kuriti, je tudi telovadba po zimni nemogoča. Iz teh vzrokov ustanovili smo si društvo „Sokolski dom“, katerega prvi in glavni namen je postaviti si lastno streho, sezidati si „Sokolski dom“ v Brežicah. Se je v tem lastnem domu bo mogoče vsestransko uspešno delovanje društva. Ker pa so naše moči prešibke, obračamo se do vseh rodoljubov, s prošnjo, da pomagajo brežiškemu Sokolu, bojevniku na eni najvažnejših postojank Spodnjega Štajerja, s prispevki. — Podpore, ki jih darujete, obrodile bodo tisočeren sad! Priskočite nam na pomoč vsi, katerim je obstoj in napredek brežiškega narodnega življenja na srcu! Prispevke za „Sokolski dom“ v Brežicah sprejema br. **Josip Boeclo, trgovec v Brežicah.**

b **Iz Pišec.** Različni dopisi v „Narodnem Listu“ in v svetovnem glasilu naših štajerskih kaplanov, „Slovenskem Gospodaru“, ki se sncjo večinoma okoli „Bralnega društva“ in novega nepotrebne (!) kaplanovega izobraževalnega društva (morda ga je sam potreben), so prisilili tudi mene priprostega kmeta, da spregovorim nekoliko besed o stvari. Staro bralno društvo se je ustanovilo že leta 1895, kot nepristransko izobraževalno društvo. Predsednik tega društva je bil tekom 8 ali 9 let takratni župnik. Nočem zaliti njegovega spomina, počiva že dokaj let v hladni zemlji in siromak je trpel na svoja stara leta sploh več kakor preveč, a vendar se moram tudi njega dotakniti, ako hočem govoriti stvarno. Imenovani predsednik ni sicer ničesar storil za društvo, a vendar v začetku ni vsaj nasprotoval delovanju odbornikov, in vse je bilo navdušeno za društvo. Kmalu je to navdušenje zaspalo in predsednik ne samo, da ni ničesar storil za povzdigo društva, ampak oviral je celo odbornike, ki so hoteli kaj prirediti, češ, da naši ljudje niso za to. Spozabil se je enkrat tako daleč, da je izrekel pomenljive besede: „Bolj ko je kmet neumen, boljše je za njega, torej besede, katere si je zapisala na svoj prapor kranjska duhovščina, za katero seveda caplja večina naših kaplanov. Pišečko bralno društvo je torej spalo 8 let dolgo zimsko spanje brez občnih zborov in brez volitev. Prebudil ga je iz tega spanja odstop takratnega predsednika, h kateremu gu je prisilil neki takratni modroalovec. Začelo se je v društvu novo življenje. Sedeli so v odboru verni možje (ne klerikalci) in tudi takozvani — liberalci. Bil je tudi v odboru takratni g. kaplan. Niti na misel mu ni prišlo, da obtežuje s tem svojo vest, če deluje v društvu z „liberalnimi“, t. j. z drugimi besedami narodnimi dijaki. Bil je pač naroden. Jednakega mišljenja so bili tudi dijaki, ki se niso nikakor sramovali pomagati g. kaplanu pri uprizoritvi igre „Lurška pastirica“. Bralno društvo se je tekom dveh let povzpelo do višine, katero doseže malokatero vaško bralno društvo. Uprizorilo se je z najboljšim moralnim in tudi dobrim gmotnim uspehom razun manjših tudi veliki narodni igri „Deseti brat“ in „Divji lovec“. — Drugi veter je

zapihal, ko je priromal v naše mirne Pišce sedanjí naš g. Srabočan. Dočim je poprej g. kaplan vedno sodeloval oziroma pomagal pri vseh prireditvah, je začel pred uprizoritvijo „Divjega lovca“ že nagajati in sta imela z režiserjem precejšnje rabuke. Kriv ni bil tega g. kaplan, ampak naš g. Srabočan, ki je pošiljal kaplana v žerjavico po kostanj. Imel je morda slabe skušnje, da so slov. visokošolci sicer mirni ljudje, a da si v narodnih stvarih ne dajo tudi od župnikov zapovedovati. Zlezel je torej za planke. Društvo je vkljub temu še vedno prirejalo svoje običajne predstave in druge prireditve, mirno delujoč brez vsake strasti. Vedel ni nihče o tem, da je društvo „liberalno“. Kar se je prikazala na pišeckem obzorju nova svetla zvezda, nov prorok, v osebi sedanjega kaplana! Zapazil je s svojim bistrim in modrim očesom v bralnem društvu grozovitega liberalnega zmaja — in naskočil ga je kot sv. Jurij, ne, kot „Jurij z zeleno pušo“. Tuhtala je bistra glavica, kako bi bilo mogoče rešiti nedolžne ovčice iz žrela tega zmaja in „pogrontal“ jo je. Ustanovil je kar tri društva: Mladiško in dekliško zvezo ter Katoliško izobraževalno društvo. Imamo torej Pišecani v naši mali vasi dve izobraževalni društvi, kakor velikomeščani dva gledališča. — Pišecani, vprašam Vas, ali je bilo to res potrebno? Ali se res date od človeka, katerega škof danes ali jutri lahko požene v drugo župnijo, voditi, kakor mali paglavci, ki še ne znajo hoditi? Ali ne vidite sovraštva, ki ga je zasejal ta človek v mirnih Pišecah? Pokazite, da ste ljudje in ne šleve! Nihče vam ne jemlje vaše vere — kakor morda on, ki seje sovraštvo v vaša srca — a najmanj staro bralno društvo. Proti sejalcu prepira in sovraštva pa se bodo tudi še drugi oglašili, katerim ne bo mogel, kakor ubogemu organistu, z odpustom groziti in na ta način izkazati svojo ljubezen do bližnjega.

„Sejal si prepir, sovraštvo in kletev, prokletstvo tvoja bo žetev.“

b **Iz Gorjan nad Podsedro.** Pri nas imamo župana, nekega Francelna Crjaka, ki se ukvarja z vsem nepotrebnim; podpisuje celo v imenu vseh gorjanskih občanov proteste proti „lažnji pisavi „Nar. Lista“. Vprašamo ga, ali bi ne bilo umestnejše, da bi se jel brigati za popravo kolovozov in cest v svoji občini? No za Boga svetega, zgani se, ljubi Francelj, če ne, bo vse v „ta črn“, kajti kolovozi so tako slabi, da si bomo morali nabaviti „luftbalone“ za prevažanje našega vina itd. Kmet iz Gorjan.

b **Kapele.** Žalost nas obide vselej, kadar koga izmed naših ugrabi neizprosna smrt. Posebno pa še, če je to mladenič ali mladenka, ki se je šele začela razcvetati, zidajoč si v svoji mladostni sreči zlate gradove. Tak slučaj se je zopet pred kratkim pripetil. Bila je mladenka, članica Marijine družbe. Pa to nič ne de, mi smo jo imeli radi, seveda smo mislili, da jo ima gosp. župnik kot Marijino devico še rajši. A temu ni tako. Naš g. župnik ima ljubezen do bližnjega, kadar upa kaj dobiti. Nič drugega kot hlapške besede o krščanski ljubezni. Če se ne motimo, je bilo obljubljeno pri pristopu v Marijino družbo, da spremi duhovnik družbenice k zadnjemu počitku brezplačno. Za našega župnika je pa Zastonski že zdavnej umrl in se ga še tu, po zahtevi obljube, ni spomnil, temveč lahkodušno računat za spremstvo za zadnjo pot 50 svetlih kronic. (Skoro neverjetno! Če je pa res, je pa to naravnost odiranje. Ali nimate v kapelski fari še knjižice o cerkvenih pristojbinah, ki smo jo izdali mi v Celju? Uredništvo.) Še več! Naši godci so obljubili spremi pokojnico, ter ji skazati tako zadnjo čast in to popolnoma zastoj. Župnik pa se je protivil temu rekoč, da je on ne bo spremljal, če jo spremito godci. — Mladič in mladenka, ki so člani od župnika zaničevane Z. S. N. M., ne morejo tega dovolj strogo obsojati. Temu človeku so napredni mladič in mladenka v peti in nadel si je nalogo, preganjati vsakega do skrajnosti. Seveda se mi tega prav malo strašimo in bomo njemu neljubo delo vstrajno nadaljevali. — Tudi surov zna biti naš župnik napram faranom, ki ga prosijo kake usluge. Da je to res, ve marsikdo potrditi. Kdor pa hoče koga grajati, se mora prej sam poboljšati. Pa zamorec se lahko pere do sodnega dne, vendar ne bo nikdar tako bel kot je sedaj črn.

Vsevedež.

b **Dobova.** Ni bil zastoj naš poziv k zadnjemu kmetijskemu predavanju. Zbralo se je v gostilni g. Cvetka do 100 kmetov, ki so pazno sledili izvajanjem g. potovalnega učitelja. Saj je pa tudi vse po domače razložil, tako da je mogel vsak vse razumeti in se je kasneje slednji pahlvalno izrazil o predavanju. Posebno pa nam je priporočal napravo betonirane gnojne jame, kajti po njegovem mnenju je zelo nespametno kupovati umetni gnoj, doma pa puščati, da nam odtaka v cestne jarke izvrsten gnoj v obliki gnojnice. Preračunal nam je, da se v ugodnem slučaju splača naprava gnojnih jam že v enem letu. — Vendar kaj je to 100 udeležencev napram veliki

množini nestrupen, ki ne utegnejo udeležiti se enakih koristnih predavanj, temveč beže naglo domov, kot da jih žene vihra. Ženske ni bilo nobene pri predavanju. Menda bi bilo škoda, ko bi se tudi one malo bolj poučile v raznih kmetijskih zadevah. Ali morebiti niso možu-kmetu desna roka? Upajmo, da se nas prihodnje udeleži enakega predavanja še kaj več, zato pa prosimo g. potovnega učitelja, naj nas v kratkem času zopet obišče.

Iz Poderede. Naš g. kaplan Podpečan se je pred kratkim silno srdil na „Nar. Dnevnik“ in „Nar. List“ ter je svojim poslušalcem posebno se raznovrstnim „sotskim Jurjem in cepeklistom na mesec“ celo zatrdil, da vsak smrtno greši, kadar te liberalne liste čita. — A sedaj je pa g. Podpečan drugih nazorov. Pred kratkim nam je namesto pridige „Narodni List“ na prižnici čital. Na članek od 21. aprila, kjer je bilo citati, kako je neki slikar brezplačno in samo s pomočjo sv. Urha kaplanijo „fresko okinčal“, se se do zdaj ni spomnil. Upamo, da se nam v kateri prihodnjih pridig iz lece slovesno dotični članek precita.

Abesinski cesar Menelik.

Cesarica Taitu. — Cesar Menelik.

Zadnji čas se po raznih časopisih že par mesecev sem vsak teden ponavlja vest: abesinski cesar Menelik je umrl. A že drugi dan se zanika vest kot neresnična. Resnica je, da je Menelik res na smrt bolan, in mogoče je med tem, ko to pišemo, res že tudi mrtev.

Abesinija (arabsko Habeš) je mala država v Afriki južno od Egipta. Ima kakih 4 do 5 milijonov prebivalcev nekega mešanega črnega plemena. Vero imajo v praznih oblikah okostenelo krščanstvo, ki n. pr. trpi tudi večernstvo. Abesinci, osobito cesar Menelik, so postali v Evropi znani in celo slavni v letih 1895—1897, ko so se bojevali za neodvisnost z Italijani in so jih, ko je Menelik sam prevzel vodstvo abesinske vojske, popolnoma potolkli. Italijani so na to sklenili, mir in niso več zahtevali „protektorstva“ nad Abesinijo. Od tistega časa je Abesinija popolnoma neodvisna država.

Glavno mesto države je Adis Abeba. Menelik je že v visoki starosti. Za svojega prestolonaslednika je določil nečaka Lidj Ieasu, ki pa je še le 14 let star in vlada namesto mladega njegovega, njegov jerob Ras Tasama. Menelikova žena, cesarica Taitu, si je hotela sicer vladarstvo prisvojiti, vendar se je Ras Tasami posrečilo jo popolnoma odstaviti.

Ptujski okraj.

p Sv. Lovrene na Drav. polju. Poroča se nam: Pred kratkim se je vršila neka obravna v Ptuju. Pri tej je govoril naš občinski tajnik, zagrižen klerikalec in Ozmečev agitator, le nemški, dočim so naši vrli napredni kmetje govorili samo slovenski, čeravno so tudi več ali manj zmožni nemščine. Sploh se dotičnik vedno rad postavlja z blaženo nemščino! — Donešek k narodnjastvu naših klerikalcev!

p. Vzor nemškega sodnika je bil dr. Teltschik v Ptuju, ki je Slovencem delal krivice, kjer je le mogel. Ta vzor-mož je oženjen in oče že omožena hčerke; pred nekaj tedni pa se ga je opazovalo dan za dnem, kako je hodil na spreho z ženo ptujskega policaja Marinca. Izginila sta vedno v gramoznih ropah v Rogoznici in delavci so jo opazovali, kako sta se tam „golobčeka ljubila“. Stvar se je izvedela in sodnika so takoj spoznali za „umobolnega“ ter ga poslali v sanatorij. Ali pa ni bil morda že takrat umobolen, ko je delal za Slovence tako krivične sodbe?

a G. M. podružnica za Središče in okolico ustanovljena v prejšnjem mesecu šteje sedaj 1 pokrovitelja, 2 ustanovnika, 65 rednih udov in 15 podpornih.

a Iz St. Vida pod Ptujem. 21. tn. je umrla gosp. Franc Žizek, ki je dovršil s pohvalnim uspehom orgljarško šolo v Celju in je bil takaj organist. Pokojnik je bil vzgleden in za slovenski narod navdušen mladenič. Star je bil 22 let. N. v. m. p.!

Velik javni ljudski shod

se vrši

v nedeljo 1. maja 1910 ob 3. uri pop. v gostilni g. Jakoba Zabavnika

v Jastrebelh pri Sv. Bolfenku nad Središčem.

Dnevni red:

1. Politični položaj v drž. in dež. zborn.
2. Narodna stranka in njeni nasprotniki.

Bolfenčani in sosedje, pridite mnogobrojno!

a Pretepi v ptujski okolici. V noči od sobote na nedeljo so se stekli fantje v Pobrežu pri Ptuj. Nek Pobrežan J. Krajnc in nek Haložan sta strahovito razmesarjena. — V nedeljo so stekli v Kicarju pri Ptuj domačega mirnega fanta Letonja, ki je pomožni uradnik na ptujski sodnji. Letonja so pripeljali v ponedeljek nezayestnega v ptujsko bolnišnico. — Vse posledice nesrečnega ptujskega žganja in pa „Štajerca“, katerega dele na stotine v okolici in podivjujejo kmečko ljudstvo. Nemci so res na svoje „kulturno“ delo med Slovenci lahko poposni!

Sv. Bolfenk pri Središču. Dne 24. t. m. se je ustanavljala pri nas klerikalna mladinska »izobraževalna« organizacija. Navzočih je bilo do 50 ljudi in sicer Hrvatov in Bolfenčanov, večina starih ženk, tercihalk in napredne mladine. Govoril je g. dr. Hohnjec iz Maribora. Po kratkem brezpomembnem govoru, med katerim seveda liberalnih »brezverskih« knjig in časopisov ni pozabil in je ženskam tudi obljubil pravico do državnobor. volitev, se je pričelo zapisovanje. Ali nesreča! Prvi, katerega je hotel imeti župnik Zadravec, je takoj po prvem klicu odbežal. Zastonj ga je klical nazaj, odkuril jo je. Toda g. župnik ga je vendar dal vpisati s pripombo »bode že«. — Nadaljno zapisovanje je bilo lahko. G. župnik je samo rekel: »ta ali oni bo dober ali dobra«, akoravno se je prostor praznil z odhajajočo mladino. Konec je bil, da g. dr. Hohnjecu za njegov trud ni imel kdo drugi ploskati in živijo klicati kot g. župnik Zadravec in Munda iz Jastrebec. — Kaj ne, g. župnik, slab in klavni uspeh; iz te moke ne bo kruha. Mi napredna mladina pa kličemo: pogumno naprej!

V Ptuj so sklenili vsi slovenski in nemški odvetniki, da bodo od nedelje 1. majnika 1910 imeli svoje pisarne ob nedeljah popolnoma zaprte za stranke in se ne bo torej ob nedeljah v odvetniških pisarnah na Ptuj več uradovalo, temveč se uvede popolni nedeljski počitek. To je od ptujskih gg. odvetnikov hvalevredno delo in jim bodo vsi njihovi uradniki iz srca hvaležni, ker se jim je vendar enkrat izpolnila iskrena želja po nedeljskem počitku. Saj je pa tudi bilo potrebno, da se je storil ta sklep. Povsod v vseh manjših mestih in trgih se je že davno uvedel nedeljski počitek, ker se je uvidelo, da se ob nedeljah pač malo opravi, zasebnim uradnikom pa se je vendar vzel vsak prosti čas.

Novavas pri Ptuj. Tukaj je v noči od 23. na 24. aprila t. l. nagle in nepričakovane smrti umrla g. Marija Pivko, roj. Vajda. Reva se je na predvečer nekoliko preveč nasrkala »žlahnte vinske kapljice«, drugo jutro so jo našli mrtvo v postelji zraven trdo spečega moža. — Prejšnji teden je nagle smrti umrla 32 letna samična kmečka hči Marija Primožič v Bukovcih. Imela je najbrž srčno hibo. N. p. v. m.!

a Vstrajen samomorilec. 56 letni kočar Josip Voglar od Sv. Barbare v Haložah si je pre-rezal minulo nedeljo z britvo žile na rokah. Ker pa vsled tega ni umrl, so ga prepeljali v ptujsko bolnišnico. Tam ga zaradi pomanjkanja prostora niso sprejeli in Voglar je hotel potem v Dravo skočiti. Policija ga je konečno vendar le spravila v bolnišnico pod streho.

o Iz Cirkovec pri Pragerskem nam pišejo: Pri nas mislimo dobiti postajališče. Kaplan Zorko, ki hoče povsod igrati prve gosli, nam je lani poleti obetal, da bode že 1. okt. postajališče gotovo. No, kakor navadno, se ta obljuba g. kaplana ni spolnila. Pozneje nas je tolažil z letošnjim 1. majem; a tudi ta obljuba je splavala po vodi. Zorko pravi, da delata za naše postajališče Pišek in Korošec; to morata biti pridna in delavna možaka! Celi svet ve, da je naš poslanec dr. Ploj, katerega je vendar Zorko najbolj priporočal, zaka se sedaj ne obrne do njega? Bi nedvomno več opravi, ko ta žalostni Pišek. — Zanimas pa še nekaj. Kaplan je nabral več stotakov za postajališče. Kje je tisti denar? — Mi vemo celo storijo o rečiskem konzumu — zato hočemo vedeti, kje je naložen denar za postajališče in koliko ga je? Zorko se zelo moti, če misli, da bo s Poljanci tako oral kot je s Savinčani! —

p Sv. Bolfenk nad Središčem. G. urednik sprejmite nekaj vrstic v cenjeni Narodni list. Poročati Vam moram od č. g. kapucina, ki se je peljal od misijona pri sv. Bolfenku v Središče na vlak. Kaj čudno se nam zdaj njegovo dejanje, ker

smo bili do sedaj navajeni, da častiti gospodje v veliki meri (?) živijo po Kristnovih naukih. (?) Med vožnjo na središki kolodvor je tega g. kapucina silno zaježalo, zato reče vozniku, naj vstavi voz, ko se pripeljata do gostilne Novak v Vobranci. Stopi z voza in reče: »Tudi Vas moram nekaj kaštigati, ker je tukaj narodna gostilna; prinesite mi pol litra dobrega vina«. Postreglo se mu je takoj. Gospod z veliko brado so se začeli nekaj norčevati. Ko pa je bil glaž prazen, so se sedli na voz in rekli: »Plačam takrat, ko pridem drugo leto nazaj«. Misijonarji so na priznici potisnili gostilne na dno pekla, ko so rekli: »Gostilne so vražje kapele«. Vi g. kapucin ste dali vstaviti voz pri gostilni in ne v farovžu; znano Vam je, da se zahtevano blago mora plačati. Ali morda v »vražji kapeli« lahko dolzan ostane? Ali ni to greh kmeta gostilničarja na tak ostuden način opehariti, posebno sedaj, ko so sivinogradiški s krvavimi čulji gorice zasadi in si veliko bremen naložili in bi si morali nekoliko odpomoči? Pridejo pa taki častiti (?) gospodje in hodejo, da bi jim gostilničar dal pijačo zastoj, ker je v farovžu premalo dobijo. Drugo leto, ko pridete sem k nam, kakor ste obljubili, pa si prinesite več denarja, da Vam bo mogoče med potom pol litra vina plačati, častiti g. kapucin. Ne zanašajte se, da bi si od nas pri sv. Bolfenku o priliki misijona dosti denarja zaslužili za svojo hujškarijo in puntarijo! Mi ostanemo zvesti in trdni naprednjaki. Pa da ne bi vera pešala?

v V konkurz je prišel Jurij Kaiser, trgovec z mešanim blagom in gostilničar v Majšpergu. — Začasni upravitelj konkurzne mase je odv. g. dr. I. Fermevc v Ptuj, komisar pa vodja ptujsk. okr. sodišča.

a Nadepolna ptujska nemška mladina. Minuli ponedeljek sta se splazila 14 letni fant Suppanz in 6 letni (!) šolar Karl Drogenik skozi straniščno okno v stanovanje grobokopa Sihrovskega, preiskala tam različne omare in ukradla 185 kron denarja. Na pokopališču sta potem delila: 117 kron si je obdržal Suppanz, 68 jih je pa dal Drogeniku. Nato sta se peljala v Sedišče in tam dobro živela. Vendar ju je policija hitro dobila; našla je še 97 kron v nekem kupu slame, katere je dobil grobokop nazaj. Ostalega denarja je zmanjkalo. Oba uzmoviča sta pod ključem. Karl Drogenik je brat šolarice Angele Drogenik, ki je pokradla v nemški dekliški ljudski šoli mnogo obleke. Ornigu bi zelo priporočali, naj bi v Ptuj še postavil zavod za poplisanje sprijene nemške mladine.

v Iz Rogatec. Tu se je udrl v okolici kamenolom in zasul jednega delavca, kateri je dobil smrtnonevarne rane. Prepeljali so ga v celjsko bolnišnico, vendar je malo upanja, da bi ozdravil.

a Vodstvo regulacijskih del v Ptuj se vsled intervencije g. dr. Ploja pri delovnem ministertvu ne razpusti in se bode delo nadaljevalo.

Mladinska organizacija in Ciril-Metodova podružnica za Središče ste nam z nedeljskim predavanjem zopet pokazali, da jim je resno za napredek in izobrazbo svojih članov. Zlasti pohvalno moramo omeniti mladino, ki se je v tako lepem številu udeležila predavanja g. pot. učit. I. Prekorskega. — G. predavatelj nam je podal v poljudnih besedah sliko našega narodnega življenja — političnega in kulturnega. Omenjal je prve početke narodne kulture v času reformacije ter obširno razpravljal o francoski dobi na Slovenskem, o letu 1848 ter zaključil z dobo taborov (1.1867), ki jo preveva prekipeljavajoče mado narodno navdušenje, ki se pojavlja tudi v snovanju in organiziranju narodnih društev, čitalnic po mestih in trgih, kot edinih torišč vsega, takratnega narodnega gibanja. Navzoči so sledili z vidnim zanimanjem govornikovim izvajanjem in izražali željo, da bi nam domača narodna društva, zlasti mladinska organizacija, priredila še več takih poučnih predavanj.

Iz Cirkovec na Dravskem polju. Naši klerikalci so vsled propada pri občinskih volitvah silno poparjeni. Pravijo, da gospod župnik Rauš in kaplan Zorko od same jeze ništa mogla po volitvah cele noči nič spati. Je pa tudi smola, ako sam general »kmečke zveze« pri volitvah tako sramotno propade. Kakor je g. župnik, ki niti v odbor ni prišel, dasi je kaplan Zorko pri agitaciji za njega par podplatov raztrgal. »Gospoda fajmoštra morate voliti!« je klical Zorko od hiše do hiše in kmetje so šli volit, in gospoda fajmoštra — niso volili! Tako je prav! Vrli slovenski kmetje iz cele cirkovske občine so pokazali, da se od duhovnikov ne dajo več komandirati. Z g. fajmoštrom je propala pa tudi vsa klerikalna klika. Tako ni dobil mežnar, katerega sta hoteli fajmošter in kaplan po vsej sili spraviti v odbor; nobene glasa, jednako se je godilo nekemu klerikalnemu kromarju, katerega še mlečnozobi sinček agitiral je za »Südmärko«. Istotako se je godilo žegnanemu »gospodom« v Šikoljah. »Kušar mora pašti, naj stane kar hoče!« Tako sta govorila župnik in kaplan pred volitvami, a vzlic vsem spletkam župnika in kaplana je bil Kušar zopet voljen v odbor. Le tako naprej, in kmalu bode ljudstvo na Dravskem polju rešeno klerikalnega jarma!

Ljutomerski okraj.

Iz Ljutomera! Na dne 17. aprila t. l. napovedani, a vsled različnih ovir preloženi pešizlet „Murskega Sokola“ v Vogričevce k Hericu se vrši v nedeljo, dne 1. maja t. l. in bo združen zajedno z javno telovadbo našega „Sokola“, nakar opozarjamo narodno občinstvo. Zbirališče in odhod ob 2. uri popoldne od Seršena. Dolžnost bratov „Sokolov“ je, udeležiti se izleta polnoštevilno. Nazdar!

a Tatinski vojaki. V Radgoni so našli pri bivšem kantinerju artilerijske vojašnice Horvathu na podstrešju veliko množino vojaške obleke, oprave, posteljnine in celo svežnje sena. Odkrili so tudi 16 zabojev kisele vode, ki so jo pokrali vojaki. Kantinerja Horvatha in štiri vojake so zaprli.

Slovenjegraški okraj.

a Umrlemu drž. poslancu Ježovniku v spomin so nabrali njegovi častilci iz Vuzenice 22 K za C.-M. družbo. Hvala požrtvovalnim rodoljubom!

a Naborov v Šoštanju se je udeležilo okrog 300 fantov. Potrjenih jih je bilo 53.

a Strah pred slovensko šolo imajo v Marnbergu. Minni teden so se tamkaj mudili po svojih opravkih trije znani Slovenci iz Dravske doline. Marberžani so jo hitro iztuhali, da so prišli gledat stavbišče za slovensko šolo. Počasi se bodo že morali privaditi tudi tega „strahu“, kakor še marsičesar drugoga.

Mariborski okraj.

a Iz Maribora. Kakor znano, imamo sedaj v „Narodnem domu“ izvrstno gostilno. Klerikalci imajo tukaj svojo sobo, kjer se lahko popolnoma nemoteno zabavajo. Vkljub temu se še vedno prav radi potikajo klerikalni uslužbenci po različnih zakotnih gostilnah, posebno se jim dopade „pri Sandwirthu“. Ne vemo iz kakšnega vzroka se podpira dotičnega gostilničarja, oziroma ali smatrajo tega gostilničarja za narodnega radi tega, ker zahajajo oni v njegovo gostilno? Razun „Narodnega doma“ imamo še tudi slovensko gostilno „pri pošti“, v katero lahko zahajajo, ako ne najdejo v „Narodnem domu“ njim vredne družbe.

a Nemei za mariborsko okolico. V Mariboru se je minulo nedeljo vršilo posvetovanje Nemcev in nemškutarjev iz Maribora in okolice, katerega je sklical nemški ljudski svet. Šlo se je za sistematično odiranje slovenskih učiteljev iz okolice in pa za ustanovitev kmetijske nakupovalne in vnovčevalne zadruga.

a Posledice pretepa. V Selnici so se stepili selniški fantje z bratoma Horner iz Bistrice pri Limbušu. Pri tem je dobil Franc Horner, čevljar, take rane na glavi, da je v pondeljek umrl. Spravili so ga v limbuško mrtvašnico, kjer se je vršil tudi komisijski ogled. Kot storilca so zaprli nekega 29 letnega težaka Sernca iz Janževga vrha.

Konjiški okraj.

a Izdrazbanje lovov v konjiškem okraju se bode vršilo v uradnem poslopju c. kr. okr. glavarstva v Konjicah in sicer v petek, dne 6. maja ob 8. uri dop. za občine Sv. Kunigunda, Oplotnica, Padeški vrh, Stranice, Bezovica, Brezno; v soboto, dne 7. maja ob 8. uri dop. pa za občine Okoško, Grušovje, Žiče, Tepanje, Bezina, Vrhole. — Najemninska doba poteče s 30. junijem 1910 in se bo lovi oddali za nadaljnjih šest let, t. j. do 30. junija 1916. — Izklicna cena znaša za Sv. Kunigundo 60, Oplotnico 188, Padeški vrh 310, Stranice 100, Bezino 104, Brezovico 233, Brezno 116, Okoško 30, Grušovje 161, Žiče 60, Tepanje 86 in Vrhole 100 kron. — Pogoji in način licitacije je običajen.

Delavski obzornik.

a Delo žensk ponoči so prepovedali na Švedskem. Postavno se je določilo, da v rudnikih, tovarnah in obrtnih podjetjih, kjer je zaposlenih več kot 10 delavcev, mora imeti žena — delavka najmanj 11-urni nepretrgani odpočitek. V ta čas počitka mora spadati vsekakor čas od 10. ure zvečer do 5. ure zjutraj. Delodajalec sme samo v nepredvidenih slučajih ta čas počitka sk.čiti in sicer največ za dobo enega tedna. Obenem mora to reč takoj naznaniti nadzorstvenim uradom. Daljšo omejitev sme dovoliti samo rudniški nadzorstveni uradnik ozir. obrtni inšpektor. Za podjetja, ki izdelujejo material, ki se hitro skvari, se dovolijo izjeme s kraljevim razglasom. Ta zakon se ne tiče dela, ki ga opravljajo žene doma. V veljavo stopi 1. jan. 1911. Nočno delo ženske je

na podlagi bernske konvencije že prepovedano v Nemčiji, Belgiji, Danski, Španski, Francoski, Angleški, Italiji, Luxemburgu, Nizozemskem, Portugalskem in Švicarskem. Avstrijsko je tudi pristopilo k bernski konvenciji, a dotična zakonska osnova še ni bila ustavno sprejeta. Vsebuje: nočni počitek za žene-delavke 11 ur v vseh obrtnih podjetjih, v katerih je zaposlenih več ko 10 oseb. Ta nočni počitek mora na vsak način obsegati dobo od 8. ure zvečer do 5. ure zjutraj. V podjetjih, kjer je uvedena 8-urna menjava, se lahko določi začetek nočnega počitka za delavke, ki so že prekoračile 16. leto, na 10. uro zvečer. Zakonu ni podvržena gostilniška obrt, kmetijski obrat in rudniki za gotove minerale. Zakon bi stopil v veljavo s 1. jan. 1911, če bo do takrat v parlamentu sprejet in sankcioniran. Prestopki tega zakona bodo kaznovani kot prestopki obrtnega reda. Obenem se namerava podvreči nameščanje žensk v nočnem delu kazenski sodniji. Kaznovalo bi se z zaporom do 3 mesecev ali z globo do 1000 kron.

Gospodarski paberki.

Preslane jedi in vodena bolezen.

Vsak dan nam nudi dokaze, da je pretirana upotreba kuhinjske soli škodljiva in nevarna. Četudi se v naši vsakodnevni hrani soli ne da zabraniti, ker testena in mesena jedila rabijo dosti soli, se mora vendar priznati, da mnogi ljudje svoje jedi preveč solijo; celo one, ki so tudi brez soli okusne in užitne. Zaradi tega je kri teh ljudi čisto preplavljena s soljo. Kuhinjska sol zahteva mnogo vode, ki jo, krožeč po telesu, jemlje deloma iz krvi, deloma iz staničja v človeškem telesu; na ta način pa trpe tudi stanice ledvičnih kanalov ali takozvani ledvični epitelij.

Ljudje, ki jako solijo svoje jedi, lahko oboliijo na ledvicah in zanimivo je omeniti, da kuhinjska sol ne more odpraviti dela vsesane vode iz organizma po ledvicah, ampak je spravi skoz kožo in jo tam odlaga. Radi tega je kuhinjska sol formalna povzročiteljica vodene bolezni. V novi dobi je tudi dokazano, da izločujejo na ledvicah oboleli ljudje zelo malo soli, ker zastaja v krvi in staničju. Posledica tega zastaja soli v našem organizmu je velika žeja, ki jo opažamo pri onih bolnikih, kateri trpijo na srcu radi vodene bolezni. Ti so vsi tem bolj žejni, čim manj dobivajo vode za pijačo in čim več soli v jedi. S poskusi, izvedenimi na živalih, je dokazano, da morajo oni, ki trpijo radi vodene bolezni, opustiti uporabo soli, ali jo pa omejiti na najmanjšo mero. Zato je takim priporočati osobito jedi, ki so vkljub pomanjkanju slanosti dosti okusne, na primer mleko, jajca, riž, sadje in zelje. Nasprotno pa se morajo bolniki varovati slanega mesa, krompirja, sočivja in kar je enakega. Ali ne samo onim, ki imajo vodno bolezen, ampak vsem, ki so podvrženi toku iz ušes, driski, krvotoku in enakim boleznim, škodi zelo velika raba soli. Omejimo torej porcijo soli, ker bomo tako zmanjšali stik obolelih mest z vodo, katera je potegnila iz krvi nepotrebno sol, da jo spravi iz organizma. Kolikor manj bomo solili, toliko bolj bomo preprečili bolešno izločevanje telesnih sokov iz kože, sluznic in ranjenih mest. — Tudi najbolj zdravi ljudje naj ne rabijo preveč soli, če hočejo ohraniti zdrave ledvice, kajti kdor oboli na ledvicah — gorje njemu.

a V Kadar kličejo kmečki ljudje zdravnika iz mesta, naj vedno povedo približno bolezen bolnikovo, da se tako na ta način izogne marsikakšni neprimerni, n. pr. da se mora zdravnik vrniti nazaj in vzeti seboj potrebno orodje. Zlasti bi bilo to priporočati babicam na deželi, naj vedno napišejo na listek nujno potrebo bolnice dotičniku, ki pride iskat zdravnika.

a V Vsak ima tak želodec, kakoršnega si za služi, to se pravi, kakor si ga goji. Zategadelj moramo delovanje prebavnih organov redno opazovati in se morajo tudi najmanjše nerednosti odstraniti, da se iz teh ne izcimi težko obolenje. K pravilni gojitvi, to je, k stanovitni uredbi prebavnega aparata služi priznana najbolje uporaba že čez 40 let znanega dr. Rozā balzama za želodec iz lekarne B. Fragner-ja, okr. dvornega dobavitelja v Pragi. — Isti se dobi v vseh tukajšnjih lekarnah.

Vestnik

„Zveze slovenske napredne mladine.“

a V Tri najvažnejše stvari. Glasilo češke agrarne mladinske organizacije je te dni prineslo članek, v katerem povdarja, da so tri najvažnejše potrebe za procvit mladinske organizacije: širjenje naprednega časopisa, spopolnjevanje mladinske organizacije in nabiranje denarnih sredstev za agitacijsko delo. Najnujnejše je priporočati to tudi naši napredni mladinski organizaciji. Prvo in glavno je, da se razprede organizacija s podobori po celi slovenski Štajerski. Napredna mladina, kjer še nimaš podoborov, oglasi se pri osrednjem odboru „Zveze slov. napredne mladine“. Prirejaj, mladina, shode po vseh delih naše domovine. Naj ne zastane gibanje, ki se je lani s tako svežo silo zapričelo.

a V Petrovčah se je vršila 24. tm. seja krajevnega odbora ZSNM; ob tej priliki je odboru pristopilo 50 članov in članic. Vrlo naprej!

Slovenci v tujini.

a Pismo Slovenca iz tujine. Dragi mi »Narod. list!« Vedeč, da kaj rad prinašaš tudi dopise od Slovencev v tujini, upam, da tudi mojih skromnih besed ne prezeš in zavržeš. Nimam ti poročati o gibanju Slovencev, ker niti enega rojaka tukaj ne najdem; pač pa bi hotel povprašati po domačinih! Že je tega nekaj mesecev, kar se mi je pohvalil eden prijateljev, da se je tudi v mojem rojstnem kraju, in to pri Sv. Barbri v Haložah, osnoval odsek Zveze slov. napredne mladine, zato sem že v vsaki številki »Narodnega Lista« pričakoval, da zvem kaj več o tem, da poroča kateri teh narodnjakov, kako se organizujejo, kako napredujejo. Ali tega veselja mi ne privoščiš! O vsem nič! — Tovariši! Ste se morebiti zbal velikega dela, ki leži pred Vami? Ste šli zopet spat, ko ste že enkrat vstajati pričeli? Ali ste se pa morebiti dali premagati od »prijatelja« Rabuza? Vem sicer, da je gospodek kaj »velik v duhu«, vem, da mu je napredni mladenič največje gorje, pa vseeno ne verjamem, da bi bili vi tako hitro podlegli! Prisegel pa bi, da niste! Saj pa tudi ne smete, in nikdar ne boste! Samo javno nastopati se mogoče bojite? Tudi ta strah vam je prazen. Pomislite, da živimo v najnovejšem veku, a ne v srednjem! Vsi smo jednaki gospodje. Tudi ta, ki nosi črno suknjo, ni nič več kakor vas eden! Torej ne dajte se mu! Ni on nad vami vladar! Začnite, nastopite odločno pot narodne zavesti — pot svobode! Korak za korakom hočem vam slediti in najsi sem tudi daleč od vas. Za vzgled hotel bi vam opisati češkega Sokola, ali zavlekel sem stvar prenadolgo, zato si to prihranim za bodočnost. — Kličem pa vam iz daljave: Vsi zavedni, naprednomisleči tovariši — na delo! Le ako delamo z železno voljo in z neomahljivim pogumom, smemo na uspeh računati. Čim hujše se nam je proti klerikalni velesili boriti, tem lepše se nam bo enkrat svojega dela veselili. Zato pa — naprej! Ne omahujte! — Pozdravlja in poziva vas z vami misleči **Rojak na severu.**

Zadnji dopisi.

a 1. majnika v Laški trg! Tam se vrši ob 4. uri popoldne v Pivnici Š. 11. veselica „Bralnega društva“ in „Ciril-Methodovih podružnic“. Videl se bo „Napoleonov samovar“ in še marsikaj zanimivega.

a Slavnost v Gaberju. V „Sokolskem domu“ se vrši na binkoštno nedeljo občni zbor Ciril-Methodovih podružnic združen z gledališko predstavo in veselico, pri kateri svira prvokrat nova gaberska narodna godba na lok. Opozarjamo narodno občinstvo na to prireditev!

a Za Ciril-Methodovo družbo je nabrala dne 25. aprila t. l. ob priliki gostije Kristofe-Negličeve v Grušovljah vrta narodna gospodična Micika Zavolovšekova 11 kron.

a Velik Ipavčev koncert priredi šentjurski pevski zbor 5. maja t. l. pri g. A. Nendlu v Št. Jurju ob j. ž. Na sporedn so samo glasbene točke skladateljev Ipavcev. Vstopnina: I. sedeži 1 K, II. sedeži 60 vin. Začetek ob 6. uri zvečer. Čisti dobiček je namenjen za spomenik bratoma-skladateljema.

Razne novosti.

a v Šolarji požigalci. V Pragi so se hoteli maščevati zaprti učenci in ker drugače niso mogli nič storiti, so zažgali koš za papir, ki so ga pred tem potisnili pod kateder. Koš in kateder je seveda hitro gorel, zgorelo je pa tudi nekaj klopi, vendar je pa požarna bramba požar kmalu pogasila.

Listnica uredništva.

a Luče: Stvar je preveč preveč osebna in na drugi strani tako omejeno lokalna, da bi padli na „Gospodarjev“ nivô, ko bi to priobčili. Ne doseže se na ta način absolutno nič, dokler bodo dotični videli, da imajo v sodnji zaščito. Če bi začeli take reči priobčevati, bi prihajali iz vseh krajev ljudje s popolnoma zasebnimi zadevami brez političnega ozadja in bi se sklicevali, da smo to in to priobčili, in gorje potem našemu listu. Napredna stvar bi s tem silno trpela! Zato oprostite! Hvaležni smo Vam pa za vsak drugi dopis za vašo občino, faro in širšo javnost splošnega pomena! — **Pacinje:** Danes ni več šlo. Kolikor bo smelo, prihodnjič. Le oglasite se dostikrat! — **T. V., Gradec:** Iskrena Vam zahvala za poslano. Pride gotovo prihodnjič na vrsto, ker danes se nam je nakupičilo zopet silno mnogo gradiva. Imamo pa tudi že dve daljši stvari o Slovincih v tujini. Blagovolite nam, prosim, poslati večkrat kaj, bodite uverjeni, da so Vam predali našega lista vedno na razpolago. Ko bi imeli v Gradcu vsaj 100 Slovencev in Slovenk, ki bi jih prevečevalo enako narodno navdušenje kakor Vas. Bog Vas živi! — **Sv. Štefan p. Š.:** Danes žal ni več šlo. Pride gotovo čez teden! — Radi onega: vsak čas na razpolago, samo naznanite, kedaj hočete! Živel!

Nikdo ne bi mislil

da se dajo Pekatele na toliko načinov pripravljati, kot daje navodilo kuharska knjižica, ki jo vsa komur brezplačno pošlje **Prva kranjska tovarna testenin v Il. Bistrici.** 155 42-8

Slika! Novost! Slika!

Ravnokar je izšel

Zelo aktualno! 3. snopič „Več luči“ Zelo aktualno!

Halleyev komet

ali

Ne bo nas še konec 19. maja 1910!

Cena 30 vin., s poštnino 40 vin.

Dobiva v vseh knjigarnah in trafikah kakor tudi v založni tiskarni Iv. Pr. Lampreta v Kranju

V najem se da

vsled rodbinskih razmer **gostilna in mala trgovina**. — Ker ni daleč na okoli nobenega krojača, bi zagradel tam krojač (tudi čevljar) zelo dobro izhajal. — Kje, pove upravništvo „Narodnega Lista“ v Celju. 128 3-1

Na prodaj

je zemljišče, tričetrt ure od Maribora, v kat. občini Vodole, občina Karčevina, v obsegu 17 oralov, 2 orala vinograda z ameriškim nasadom, 2 orala hoste, njive, travniki in lep sadonosnik, hiša z gospodarskim poslopjem, živina in vse potrebno. Ponudbe na **Josipa Serneč**, posest. sina, **Gradiška p. Pesnica**. 116

Za 10% ceneje

oddamo od danes naprej vsakovrstne **gramofone, eufone in plošče**; zahtevajte cenike. — Istotam se dobi najboljši pomnoževalni aparat „**levograf**“ za 20% znižano ceno kakor doslej. Slavna društva se opozarjajo posebno na to ngodnost. — **Zinauer & Co., Sv. Jakob v Slov. Gor.** 105 1

Mehanična opekarna

- z bencin-motornim obratom -

∴ **J. Volpe** ∴

Ašt. Lovrencu pri Št. Pavlu pri Preboldu oddaja močno žgano strešno opeko I. vrste po 26 kron 1000 komadov. Na postajo v Št. Peter v Sav. dol. pa postavi po 1000 opek za 33 krbn. — Ima tudi strešno opeko vsake vrste. 258 2-2

Loterijske številke.

Trst, dne 23. aprila 1910: 68, 50, 73, 5, 8.
Linc, „ „ „ 41, 28, 58, 52, 85.

Hiša z vrtom

in drvarnico, 5 minut od treh tovarn v Gaberju pri Celju, se takoj po nizki ceni proda. Več se izve pri lastniku **Franč Grilec**, Gaberje pri Celju. 254 3-3

Najboljši češki nakupni vir.

Ceno posteljno perje:

1 kg sivga, dobrega, puljenega 2 K. boljšega 2 K 40 h; prima polbelega 2 K 80 h; belega 4 K; belega, puhastega 5 K 10 h; 1 kg velečnega, snežnobelega, puljenega 6 K 40 h; 8 K; 1 kg puha, sivga 6 K; 7 K; belega, čnega 10 K. najfinjši drani puh 12 K. — Kdor vzame 5 kg. dobi franko.

Zgotovljene postelje

iz gostonitega, rdečega, moorega, belega ali rumenega nan-kinga, pernica, 180 cm dolga, 116 cm široka, z 2 zglavnikoma, vsak 80 cm dolg, 58 cm širok, napoljen z novim, sivim, jako stanovitnim puhastim posteljnim perjem 16 K; napol puh 26 K; puh 24 K; same pernice po 10 K; 12 K; 14 K; 16 K; zglavniki 2 K. 3 K 50 h, 4 K. Razpošiljanje po povzetju od 12 K naprej franko. Dovoljeno je vzeti nazaj ali zamenjati franko. Za neugajoče se povrne denar. — Cenovnik zastoj in franko. 59 25-14

S. Benisch, Deschenitz, št. 199, Šumava, Češko.

V najem se da

dobro uspevajoča **kovačnica** z vsem kovaškim orodjem; ista leži tik velike ceste (med 3 vasm) in je oddaljena 10 minut od farne cerkve. V okolici je mnogo konjev in je zagradelj s podkovanjem zelo lep zaslužek. — Cena in druge podrobnosti se izvedo pri lastniku **Anton Legatu**, krčmarju v Št. Ilju, p. Mislinje. 124 3-2

Kdor je osivel, izgleda star.

Izvrstna zajamčeno neškodljiva sredstva za barvanje las so:

1. Vitkov „**Vedno mlad**“ plavo, rjavo, in črno barvilo. Pobarva takoj in trajno. Ena škatlija štiri krone.

2. Vitkov „**Mucin**“, stekleničica eno krono.

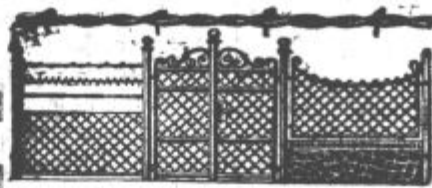
Ta sredstva za barvanje las so se jako dobro izkazala v tisoč slučajih. Edino pristna iz kem. laboratorija

Fr. Vitek & Co., Praga II.

Zahtevajte samo Vitkove preparate, vse druge zavrnite!

Veletgovina z železnino

„MERKUR“

PETER MAJDIČ

Celje.

se priporoča za nabavo vsakovrstne železnine, stavbenih nosilcev, portlandskega in roman cementa, strešne lepenke, žičnih mrež, kovanih in žičnih ograj vsakovrstne izpeljave, vseh potrebčin za vodovode in vodnjake, različnih okovov in orodja za vsako obrt.

Nadalje priporoča vsakovrstne gospodarstvene stroje, kakor: vitelje, mlatilnice, škropilnice za vinograde itd.

Postrežba točna.

259 14—5

Cene nizke.

Rafael Salmič

trgovina z urami in zlatnino v „**Narodnem domu**“ v Celju.

Velika izber **novosti**, zlatih in srebrnih verižic, priveskov, dolgih zaponk, zapestnic, uhanov, prstanov, gospodskih in damskih ur, nastavkov, jedilnih sprav, predmetov v novem srebru, optičnih predmetov i. t. d. **Naročite cenike.** Postrežba točna in solidna.

Pluge, brane,

peronospora - brizgalnice in vse poljedelske stroje, žične mreže in umetna gnojila priporoča po najnižjih cenah

trgovina z železnino „**Merkur**“, **P. Majdič, Celje.**

Poštna hran. račun št. 54.366.
— Telefon št. 48. —

Najboljša prilika za sigurno štedenje je plodonosno nalaganje gotovine pri denarnih zavodih, ki nudijo najugodnejše pogoje.

„LASTNI DOM“

registrovana kreditna in stavbena zadruga z omejeno zavezo v Gaberju pri Celju

Pisarna je v Celju, Rotovške ulice št. 12

sprejema hranilne vloge od vsakega, je član zadruga ali ne, na tekoči račun ali na hranilne (vložne) knjižice in jih obrestuje letno po

pet od sto (5%)

Urađuje se vsak dan razun nedelj in praznikov od 8.—12. ure dopoldne.

Hranilne knjižice drugih denarnih zavodov sprejema kot gotov denar, ne da bi se obrestovanje prenehalo. — Rentni davek plačuje zadruga in ga ne odteguje vlagatelj tako da dobijo na leto celih 5 K od naloženih 100 K. — Posojila daje proti 6% obrestovanju na osebni kredit, proti zastavljenju vrednotic, dragocenosti ali nepremičnin na menice ali dolžna pisma. — Odplačuje se na račun glavnic in obresti v mesečnih ali v posebej dogovorjenih četrt — oziroma polletnih obrokih

gostilna

blizu cerkve v najem. — Ponudbe pod sifro
M. L. 17 na upravnništvo tega lista.

115 1

Iščem

krojaškega pomočnika

kateri je v svoji stroki izurjen. — Ponudbe na:
Mate Juricič, krojač, Pazin v Istri.

Belo platno

za žensko in moško perilo
in dvojno široko za prtiče
se kupi najugodnejše v na-
rodni veletrgovski hiši

R. Stermecki, Celje.

Celi kosi po engros cenah.

Vzorci zastoj in pošiljave čez K 20—
franko. V zalogi je tudi velikanska iz-
bira zastorov, preprog in posteljnih
garnitur. Garnitura 1 prt za mizo in
2 za posteljo skupaj 9 K, bolj fina 10 K.

39 52-15

Use težave želodca

so posledica krive prebave.

Domče sredstvo, ki je napravljeno iz izbrano
najboljih in učinkovitih zdravilnih zelišč,
sredstvo, ki vzbuja tek in pospešuje prebavo,
sredstvo, ki lahko odvaža in odstranjuje po-
sledice nezmernosti, napačne diete, prehlada,
posledice sedenja in zapečenosti kakor gore-
čico, napetost, preobilo tvoritev kislin in
krčevito bolečost, sredstvo, ki vse to ublaži ali
pa odstrani, je **Dr. Ross-
Balzam za želodec** iz
lekarni B. Fragnerja v Pragi.

Svarilo! Vsi deli za-
voja nosijo postavno določeni
varstveni znak.

GLAVNA ZALOGA: lekarna B. Fragnerja,
o. kr. dvornega dobavitelja „pri črnem orlu“,
Praga, Malá strana 203, vogel Nerudove ulice.

Pošilja se vsak dan

1 cela steklenica K 2—, pol steklenice K 1—.
Po pošti, če se pošlje naprej K 1.50, se pošlje
mala steklenica, za K 2.80 se pošlje velika
steklenica, za K 4.70 dve veliki steklenici, za
K 8— štiri velike, za K 22— štirinajst ve-
likih steklenic franco na vse poštuje avstro-
ogrsko monarhijo.

Zaloga v lekarnah Avstro-ogrsko.

Zahvala.

Tem potom izrekamo iskreno zahvalo za obile dokaze iskrenega sožalja
povodom smrti našega dragega soproga in očeta, gospoda

Vinka Ježovnika

veleposestnika, drž. poslanca, ravnatelja posojilnice itd.

vsem prijateljem in znancem, ki so v tako obilnem številu dragega pokojnika spremili
k večnemu počitku.

Posebno pa se zahvaljajemo za udeležbo na pogrebu: velečastiti duhovščini za
sprevod, zastopnikom državne zbornice, poslancema Matku Mandiču in Francu Robleku,
zastopniku deželne zbornice poslancu dr. Kukovcu, okrajnemu glavarju dr. Poigherju,
okrajnemu načelniku pl. Adamoviču, zastopniku komisarijata finančne straže iz Celja
nadkomisarju Vohu, županu Skazu iz Velenja in občinskemu odboru, županu iz Šoštanja
in drugim županom, zastopnikom Šaleške posojilnice v Velenju in Šoštanju, Čitalnice v
Šoštanju, okrajne hranilnice v Slovenjemgradu, zastopnikom c. kr. sodnije in davkarije
v Šoštanju, zastopnikom notarijatov Šoštanj, Gornjigrad in Celje, kakor olupševalnega
društva Šoštanj, oddelkom Sokolov iz Šoštanja, Žalca in Mozirja, požarni brambi iz
Velenja in Družmirja, sploh učitelstvu iz celega okraja in šolski mladini v Velenju,
zastopnikom c. kr. žandarmerije iz Velenja in Šoštanja, deputaciji narodne stranke
iz Gornj. grada za mnogo število žalujočih iz Celja, Gornjegrada, Vučenice in Slovenjega-
gradca, sploh iz slovenjgraške in marnberške doline.

Izrekamo še posebno zahvalo za ganljive govore na grobn. pevcom iz
Slovenjgradca, Šoštanja in Žalca za krasno petje pred hišo in na grobu, za darilo
mnogobrojnih krasnih vencev in denarnih daril v dobrodelne namene, tržanom v
Velenju za okinčanje hiš in za mnogobrojne brzojave in dopise od vseh strani.

Žalujoči ostali.

Darujte družbi sv. Cirila in Metoda!

Nagrobne

vence

v raznih velikostih in cenah s
trakovi in brez trakov ima v
zalogi

Zvezna trgovina
v Celju.

Naročila se izvršujejo z obratno
pošto. — Brzojavni naslov:

Zvezna trgovina, Celje.

Vinko Kukovec

stavbeni podjetnik in tesarski mojster,
lastnik parne žage na Lavi pri Celju
== prevzame vsakovrstna ==

61 50-14

stavbena zlasti tesarska dela.